REGD M.

திராவிடநாடு

விலை அணா 2 ஆண்டுசந்தா ரூ 7 இலங்கை 15 சதம் மலாய்நாடு 12 காசு

மலர் 7 | 15–5–49 | இதழ் 46

★ நான் கண்ட அழகர்சாமி ★

தொடர்ச்சி—4

எஸ். வி. லிங்கம்

தென்னிந்திய ரயில்வே வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பித்தது. முதலில் பெரியார் வேலை நிறுத்தம் கூடாதென்று கூறிவந்தார். அதன் வெற்றியில் அவருக்கு நம்பிக்கையில்லாவிட்டாலும், பெரும்பான்மையான இளைஞர்கள் அதில் கலந்துகொண்டதால், பெரியாரும் கலந்துகொண்டார். ரயில்வே யூனியனிலுள்ள தலைவர்கள், வேலை நிறுத்தத்தைக் கவனிப்பதற்காகப் பல பகுதிகளில் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அதைப் போலவே பொதுமக்களிடம் தொடர்புள்ளவர்களும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். போத்தனூரிலிருந்து மங்களூர் வரையில் வேலை நிறுத்த மேற்பார்வையாளராக அழகர்சாமி வேலை செய்துவந்தார். வேலை நிறுத்தம் தொடங்கியதும், தொழிலாளர் தலைவருள் ஒருவரான மோ. சுவர்ணு என்பவரும், அழகர்சாமியும், இன்னும் இரண்டொருவரும் ரயில்வேயில் வேலை செய்யும் காங்மன் (Gongmen)களைப் பற்றிக் கவனிக்கவும், அந்தத் தொகுதி லேபர் கமிட்டிகள் சரியாக வேலை செய்கின்றனவா என்பதைக் கவனிக்கவும், பணம் பட்டுவாடா செய்யவும் காரில் புறப்பட்டார்கள். திருச்சியிலிருந்து சென்னை போத்தனூர் முதலான இடங்களுக்குப் போய்ப் பார்த்தார்கள். இச்சுற்றுப்பிரயாணம் வேலை நிறுத்தத்திற்கு மிக முக்கியமானதாக இருந்தது.

போலீசார், இவர்களின் சுற்றுப்பிரயாணத்தை மிகவும் உன்னிப்பாகக் கவனித்து, ஆங்காங்குள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்குத் தந்தி கொடுத்திருந்தார்கள். இதைத் தெரிந்துகொண்ட அழகர்சாமியும், சுவர்ணுவும் தங்கள் சுற்றுப் பிரயாணத்தைப் போலீசார் கண்டுகொள்ள முடியாதபடி அமைத்துக்கொண்டார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்குள் நுழையும்போதும், அந்த ஜில்லா எல்லையிலேயே மோட்டார்காரின் நம்பரை மாற்றிவிடுவார்கள். இவ்விதம் மூன்று நாட்களில் ஒன்பது ஜில்லாக்களுக்குப் போய் வேலை செய்தார்கள்.

இப்போது என்னவோ "அண்டர் கிரவுண்ட்", ஆகஸ்ட் 'புரட்சி' என்கிறார்களே! இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே 'அண்டர் கிரவுண்ட்' வேலை பல, அவசியமான போதெல்லாம் மறைந்த அழகர்சாமி அவர்களால் செய்யப்பட்டன.

* * *

வேலை நிறுத்தகாலத்தில், போத்தனூர்த் தொழிலாளர்களை ரயில்வே யூனியன் கலைத்துவிட்டது. அதைத் தடுப்பதற்காக நாகைத் தோழர் ஆறுமுகம் அவர்களிடமிருந்து நோட்டு மூட்டை ஒன்றை வாங்கிக் கொண்டுபோய் அழகர்சாமியிடம் கொடுத்தேன். அது, அங்கிருந்த ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டுநாள் அரிசி வாங்குவதற்குக்கூடப் போதவில்லை. ஒரு வாரம் வரை தொழிலாளர்களைக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அன்று கோவையில் பெரிய அரிசி வியாபாரியாக இருந்தவர், தோழர் ஆர். கே. எஸ். அவர்களின் மைத்துனராவார். அழகர்சாமி அவரிடம் சென்று முதல் தடவையாக இருபது மூட்டை அரிசி வாங்கி வந்தார். காலஞ் சென்ற தோழர் அருணாசலம் அவர்கள் கோவையில் பெரிய பணக்காரராய் இருந்ததோடு பொதுமக்களின் தொடர்புங்கொண்டவராக இருந்தார். தொழிலாளர்களுக்காக அரிசி வாங்கிய வகையில் அறுநூற்றெழுபது ரூபாய் பாக்கி இருந்தது. இத்தொகைக்கு அழகர்சாமியிடமிருந்து ஒரு பத்திரம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டார்கள். பத்திரத்தில் அழகர்சாமி

திட்ட மறுநாளே வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அழகர் சாமி ஊருக்குப் போய்விட்டார். அழகர்சாமி எழுதிக்கொடுத்த பத்திரத்தைத் தோழர் அருணசலம் அவர்கள் வாங்கிக்கொண்டு அறு நூற்றெழுபது ரூபாயையும் கொடுத்துவிட்டார். ஆனால், அருண சலம் என்னைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் அந்தப் பணத்தைக் கேட்பார். ரயில்வே யூனியன் ஆபீசுக்குக் கடிதம் எழுதியிருப்பதாக நான் பதில் சொல்வேன். இது நடந்து பல மாதங்களுக்குப் பின்னாலும் அழகர் சாமியும் கோவையில் நடைபெற்ற ஒரு பொதுக்கூட்டத்துக்குப் போயிருந்தோம். பணம் கேட்பார் என்று அச்சப்பட்டுக்கொண்டே தோழர் அருணசலம் அவர்களை நாங்கள் பார்க்க விரும்பவில்லை. கூட்டம் முடிந்ததும், தோழர் அருணசலம் அவர்கள் அங்குவந்து எங்களைத் தம்முடைய காரில் அழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போனார். இரவு உணவுக்குப் பின்னர், தோழர் அருணசலம் அவர்கள் அழகர்சாமியைப் பார்த்து, "கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக நீ கோயமுத்தூருக்கு வராமல் இருக்கலாமா?" என்று கேட்டுவிட்டு, "நீ போன இரண்டு நாட்களில் அந்தக் கடனை நான் கொடுத்துவிட்டேன்" என்று கூறிச் சிரித்தார். அழகர் சாமியின் பேச்சில் காதல் கொண்ட யோக்கியமான பணக்காரர் மூன்று நான்கு பேரில் தோழர் அருணசலமும் ஒருவர்.

* * *

பெரியார் ஐரோப்பாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்த சமயத்தில், சென்னையில் சுயமரியாதை மாநாடு ஒன்று நடந்தது. இந்த மாநாட்டைத் தோழர் குருசாமி முன்னின்று நடத்தினர். முதல் நாள் சுயமரியாதை மாநாடும், மறுநாள் பெண்கள் மாநாடும் நடைபெற்றன. பெண்கள் மாநாட்டுக்கு இந்திராணி அம்மாள் தலைமை வகித்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில், கல்கத்தாவில், மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒருவரை ஒரு கலாசாலை மாணவி சுட்டுவிட்டாள் என்ற செய்தி வந்தது. இச் சம்பவத்தைக் கண்டித்துப் பெண்கள் மாநாட்டில் ஓர் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. தீர்மானத்தை ஆதரித்து இரண்டு பிரசங்கங்கள் நடந்து ஓட் எடுக்கப்போகும் சமயத்தில், தோழர் சிங்காரவேலர் அத்தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேசினர். தீர்மானத்தை ஆதரித்த அதே மாநாட்டினர் சிங்காரவேலரின் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுப் பரவசமடைந்து கைதட்டித், தங்கள் தீர்மானத்தைக் கைவிடும் நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள். ஓட் எடுத்தால் நிச்சயம் மாநாட்டுத் தீர்மானம் தோற்றுவிடும். இப்படிப்பட்ட சங்கடமான நிலைமைகள் மாநாடுகளில் ஏற்படுவதுண்டு.

தோழர் அழகர்சாமி எழுந்து, "சிங்காரவேலர் சொன்னதை நான் அப்படியே ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், மாநாட்டைக் கூட்டிய நம் மீது சில பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. தலைவர் ஊரில் இல்லாத காலத்தில் ஏதாவது பொறுப்பற்ற முறையில் நடப்பதை என்போன்றவர்கள் எதிர்க்காமல் இருக்க முடியாது" என்று மாநாட்டுத் தலைவரிடம் கூறி விட்டுச், சிங்காரவேலரின் பிரசங்கத்தை எதிர்த்துப் பேச எழுந்தார். அழகர்சாமி இறக்கும் சமயத்தில் அவருடைய முகத்தை எவ்வளவு பரிதாபத்துடன் பார்த்தேனே, அவ்வளவு பரிதாபத்துடன் பார்த்தேன். "பயப்படாதே சிங்கம்!" என்று கூறுவதுபோல் என்னைப் பார்த்து சைகை காட்டிவிட்டுப் பேசத் தொடங்கினர். தனது சொற்பொழிவை எதிர்த்துப் பேசப் போகும் இளந்தலைவரின் முகத்தைக் கூர்ந்து கவனித்தபடி இருந்தார் சிங்காரவேலர்.

"இது பெண்கள் மாநாடு. இம் மாநாட்டில் பெண்ணல்லாத சிங்காரவேலர் பேசியது எப்படித் தவறோ, அதைவிட நான் பேசுவது பெரிய தவறு. 'தினம் தெருவில், காரில் அகப்பட்டு மடியும் தவளைகள் போல், பீச் ரோட்டில் மாலை நேரத்தில் பல செம்படவக் குழந்தைகள், உல்லாசச் சவாரி செய்யும் கார்களில் அகப்பட்டு மடிவதைக் கேட்பாரில்லை—வங்காளத்தில் ஒரு பெண் ஒரு உயர்தர அதிகாரியைச் சுட்டதைக் கண்டிக்கக் கிளம்பிவிட்டீர்களே! உங்களுக்கு வெட்கமில்லையா?' என்று தலைவர் சிங்காரவேலர் கேட்கிறார், என்று இப்படியே தோழர் சிங்காரவேலரை ஆதரித்தும் எதிர்த்தும் பேசித் தோழர் சிங்காரவேலரின் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கக் கூடாதென்று பேசி முடித்தார். மாநாட்டினர் கொண்டுவந்த தீர்மானம் ஓட்டுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. அன்றிரவு சிங்காரவேலர் வீட்டுக்குச் சென்று சமாதானம் கூறினோம். சிங்காரவேலர் அழகர்சாமியைப் பார்த்து, "நீ பேசிய கருத்து முரண்பாடானது. சொன்ன உதாரணங்கள் தப்பு. எனது பேச்சை எதிர்த்து இது வரை எவருமே பேசியதில்லை. நீ பேசியது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்ற போதிலும், தலைவர் இல்லாத காலத்தில், கட்சிப் பொறுப்பை எண்ணி, எனது கருத்தை முழுதும் கண்டிக்காமலும், உனது எண்ணத்தை நிறைவேற்றும் முறையிலும் நீ கையாண்ட முறைகளைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்" என்று கூறினர். இம்மாநாட்டுக்குப் பின்னர்தான், சுயமரியாதை இயக்கத்தைப் பற்றியும் அதன் கொள்கைகளைப் பற்றியும் சிங்காரவேலர் "குடிஅரசு" பத்திரிகையில் எழுதத் தொடங்கினர்.

* * *

காலஞ்சென்ற பனகால் அரசரிடம் தோழர் அழகர்சாமி அடிக்கடி பேசுவதுண்டு. தெலுங்கிலும் ஆங்கிலத்திலும் கலந்து பேசுவார். அக்காலக் காங்கிரஸ் நிகழ்ச்சிகளைச் சுயமரியாதைக் கண்களோடு அழகர்சாமி பனகாலரசரிடம் பேசுவார். பனகால் மகிழ்வார். அக்காலத்தில் பனகால் அரசரோடு சமத்துவமாக உட்கார்ந்து பேசுபவர் பெரியார் ஒருவர்தான். அடுத்தபடியாக அழகர்சாமிதான் அவ்விதம் பேசுபவர். இது அக்காலத்து ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்களுக்கு ஆச்சரியமாகவே இருக்கும். காரணம்: அழகர்சாமி ஒரு சாதாரண ஆள்—பணம், பதவி, படாடோபம் எதுவும் அவரிடம் இல்லாமல் இருக்கும்போதே, அவர் பனகாலிடம் சரிசமமாக உட்கார்ந்து பேசுகிறாரே என்பதுதான். இடிந்து போனதாக இருந்த ஜஸ்டிஸ் காரியாலயத்தின் மாடிமீது பனகால் இருக்கிறார் என்று தெரிந்தால், அவரைப் பார்க்கப் போகிறவர்கள்

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

அச்சியற்றுதல்

மக்களின் சிந்தனைக் களத்திலிருந்து பிறந்து உருவான கண்டுபிடிப்புகள் எண்ணற்றன; வியப்புணர்ச்சியினாலும், அறியும் அவாவுணர்ச்சியினாலும் உந்தப்பட்ட மனிதன், ஆராய்ந்தறிந்த ஆராய்ச்சி முடிவுகளும் எண்ணற்றன; இவையெல்லாவற்றையும் மொத்தமான அளவில் கணித்துப் பார்க்கும் போது, மனித சமுதாயத்திற்கு மிக்க பயனுள்ளதாகவும், நிரம்ப மகிழ்ச்சியைத் தருவதாகவும், திருப்தியை அளிக்கக்கூடியதாகவும் விளங்கும் கண்டுபிடிப்பு அச்சியற்றுதலாகும். அச்சியற்றுங்கலையின் தோற்றமும், அது வளர்ந்து வந்துள்ள மாதிரியும் மிக்க வியப்பைத் தருவனவாக அமைந்திருக்கின்றன.

நாகரிகம் என்பது, மனித சமுதாயத்தின் உணரும்ஆற்றல் பெருகுவதிலும், அறிவு பரவுவதிலுந்தான் கட்டப்பட்டு வளர்ந்து வருகிறது. உலகில் வாழ்வதற்கான வகையில், மனித சமுதாயம் இன்று கொண்டிருக்கும் முறைகளும், திட்டங்களும், வாழ்ந்து மறைந்துபோன விஞ்ஞானிகளும், தத்துவாசிரியர்களும், பேராசிரியர்களும், புலவர்களும் அவ்வக் காலங்களில், ஏட்டிலோ அல்லது வேறு எந்தச் சாதனத்திலோ தம் எண்ணங்களையும், கருத்துக்களையும் பதியவைத்து வந்ததனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளாகும்.

எண்ணத்தையும், கருத்தையும் பதிய வைத்துக்கொள்ளும் முறை அடியோடு அற்றுப்போய் விடுகிறது என்று வைத்துக்கொண்டால், மனித சமுதாயத்தின் கட்டுக்கோப்புச் சிதறிப் போகும்; வாழ்வு பயனற்றதாகிவிடும்; பின் இருண்ட சூழ்நிலை ஏற்படும். வாழ்ந்து மறைந்து போனவர்கள் வருங்காலத்தவர்க்கென்று, பதிய வைத்துவிட்டுப் போன காரணத்தால்தான், குழந்தைகளின் கையிலே வண்ணப் பதுமைகளும் — பலகைகளும் தவழுகின்றன; பள்ளி மாணவர்கள் பாடப் புத்தகங்களையும் படப்புத்தகங்களையும் ஏந்திச் செல்கின்றனர்; தொழிற்பயிற்சி பெறுவோர் ஆயுதங்களைக் கொள்கின்றனர்; வழிப்போக்கன், வாணிகம் புரிவோன், கவின் கலைஞன், வேலை செய்வோன், அடக்கி ஆள்பவன் ஆகியோர் தத்தம் வழிகளை வகுத்துக் கொள்கின்றனர்.

"அவசியம், கண்டுபிடிப்பிற்கு முதற் காரணமாகும்" என்று கூறுவர். ஒவ்வொன்றும் எப்படிவேலைசெய்கிறது? அதனால் ஏற்படும் பயன் என்ன? என்ற கேள்விகள் திரும்பத்திரும்பக் கேட்கப்பட்டு வருகின்றன. அதன்விடையாகப்பல கண்டுபிடிப்புகள் பிறந்தவண்ணமிருக்கின்றன.

மனிதன், ஆதிகாலத்தில், தான் கொண்ட எண்ணத்தையும் கருத்தையும் வாயினால் உணர்த்தி வந்தான். தான் இல்லாதபோது மற்றவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டி, ஜாடைமாடைகளால், பொருள்களைக் கொண்டு உணர்த்தி வந்தான். பிறகு சித்திரம் போட்டுக் காட்டினான். நாளடைவில், எழுத்துமூலம் உணர்த்த ஆரம்பித்தான். அந்த எழுத்துக்களைக் கல்லிலும், பலகைகளிலும், காய்ந்த இலைகளிலும் பதிய வைத்துக் காட்டினான். அந்த எழுத்துக்கள் ஒரே பதிப்பாக ஒரே இடத்திலில்லாமல், பல பதிப்புகளாகப் பலரிடமும் பரவியிருக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டான். ஒவ்வொரு எழுத்தையும் மரக்கட்டையில் செதுக்கி அவற்றை மையில் தோய்த்தெடுத்துத், தனித்தனியாக, வேறோர் பரப்பில், மையழுந்தும்படி பதியவைத்தான்..

மக்கள், நாளடைவில், மரப்பலகையில், கூர்மையான ஆணிகொண்டு, எழுத்துக்களையும், படங்களையும் தோண்டி, மெழுகு அல்லது களிமண் ஏதாவதொன்றைச் செதுக்கப்பட்ட பரப்பின்மீது தடவி, அதைப் பாளமாக எடுத்து, மைதோய்த்துக் காகிதத்தில் அழுத்திவந்தனர்.

சீனாவில், ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன்பே, மரப்பலகையில் எழுத்துக்களையும், படங்களையும் மாறுபடச்செதுக்கி, அதன்மீது பலநிற மைகளைத்தடவி, அதன்மீது காகிதத்தைவைத்துக் கையினால் அழுந்தத் தடவி, அச்சுப் பதியப் பெற்ற காகிதத்தைப்பெற்று வந்தனர். இந்த முறையினால், பல அச்சுப் பிரதிகளையும் அந்நாட்டு மக்க

(அடுத்த பக்கத்தில்)

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

படிக்கட்டில் சத்தம் உண்டாகாதபடி மெதுவாக நடந்து போவார்கள். இதனால், கட்சியில் ஒரு பயங்கரமான தலைவர் இருந்தாரா என்று எண்ணிவிடாதீர்கள். அவ்வளவு மதிப்புக்குரிய தலைவர் இருந்தார் என்று பொருள். அப்படிப்பட்ட ஒரு சிறந்த தலைவரைப் பின்பற்றி அவருடைய திறமையால் பல நல்ல காரியங்களைச் சாதித்துவிடலாம் என்றுஎண்ணியவர்கள் இன்றுபோல் அன்று அதிகமாக இல்லையென்பதையே இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் எடுத்துக்காட்டுவனவாகும்.

* * *

1927-ம் ஆண்டில் திருச்சி "சிவாஜி" காரியாலயத்தில், மாகாண சுயமரியாதை மாநாட்டைக் கூட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்து கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் மாலை வரவேற்புக் கழகக் கூட்டம் நடந்தது. அப்பொழுதுதான் நமது அரும் பெரும் தலைவர் பனகாலரசர் இறந்த செய்தி கிடைத்தது. மாநாட்டுக் கூட்டத்தை ஒத்திவைத்துவிட்டு அழகர்சாமி சென்னைக்குப் புறப்பட்டுவிட்டார். (தொடரும்)

முன்பக்கத் தொடர்ச்சி

ளால் பெறமுடிந்தது. காகிதம் செய்யும் முறையும், அச்சியற்றும் முறையும் சீனுவில்தான் முதல் முதல் ஏற்பட்டன.

காகிதம் செய்யும் முறை, போர், அழிவு, போக்குவரத்துத்தடை ஆகிய பல்வேறு காரணங்களால் உலகத்தவர்க்குத் தெரியாமல் மறக்கடிக்கப்பட்டுவிட்டது, மீண்டும் பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டில்தான், காகிதம் செய்யும் முறை, ஐரோப்பாவில் முதல்முதலாகப் புதிப்பிக்கப்பட்டது. கி. பி. பதினைன்காம் நூற்றுண்டு தன்னுடைய முடிவை எட்டிப் பார்க்கும்போது, 'ஒரு மனிதன் ஒரு ஆண்டில் எழுதித் தள்ளக்கூடிய பக்கங்களை, ஒரேநாளில் அச்சியற்றுதலால் அடைந்துவிட முடியும், என்ற அதிசயத்தைப் பின்னல் கண்டுபிடித்த 'அந்த ஒருவன்' ஐரோப்பாவில் தோன்றினுன். யார் 'அந்த ஒருவன்?' அவன் தான் கட்டன்பர்க் (Gutenberg) என்ற, ஜெர்மனியில் பிறந்த சாதாரண தொழிலாளி. அவன்தான் இற்றைக் காலத்தில் வளர்ந்து நிற்கும் அச்சுப்பொறிக்குத் தந்தையென்று அழைக்கப்படத் தக்கவன். அப்படித்தான் அகில உலகமும் அவனை அழைக்கிறது.

எழுத்துக்கள் மரத்துண்டுகளில் தனித்தனியாகப் பொறித்தெடுக்கப்பட்டு, அச்சியற்றும்போது, அவைகளைக் கொண்டு தனித்தனியாகப் பலதடவை காகிதத்தில் பதியவைக்க வேண்டியிருக்கும் முறையைக் கட்டன்பர்க் கூர்ந்து கவனித்தான். அதாவது 'க' என்ற எழுத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அவ்வெழுத்தை ஒரு சிறிய மரத்துண்டில் செதுக்கிவைத்துக்கொண்டு, ஒரு சொற்றொடரில் எங்கெங்கு 'க' என்ற எழுத்து வருகின்றதோ, அங்கெல்லாம், அந்த 'க' என்ற ஒரே அச்செழுத்தைக் கொண்டு பதியவைக்கவேண்டிருந்தது என்பதாகும். ஒரு அச்செழுத்தை வைத்துக்கொண்டு, அந்த ஒன்றைக்கொண்டே பல தடவைகள் பதியவைப்பதைவிட, ஒரே மாதிரியான பல அச்செழுத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு, ஏன் ஒரேதடவையாக எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப்பதிய வைக்கக்கூடாது என்று எண்ணினுன் கட்டன்பர்க். அவன் உலோகத்தொழிலிலும் ஓரளவுக்குப் பயிற்சி பெற்றிருந்தபடியால், ஒரே எழுத்தைப் பத்து, நூறு, ஆயிரம், அச்செழுத்துக்களாக ஈயத்தை உருக்கி வார்த்தெடுத்துக் கொள்ளலாமே என்ற எண்ணம் அவனுக்குத்தோன்றிற்று. அப்படி வார்த்தெடுக்கப்பட்ட எழுத்துக்களை, விரும்புவதுபோல், ஒன்றுசேர்த்துக் கோர்வைப்பட அடுக்கிவைத்து, அதன்மேல் மைதடவி, காகிதத்தை வைத்து அழுத்திஎடுப்பதன்மூலம், அச்சிட்ட பிரதிகளைப் பெறமுடியும் என்று எண்ணி, முயன்று முடிவில் அவன் வெற்றியும் பெற்ருன்.

எளிதில் உருகும் உலோகத்தைக் கொண்டு, அச்செழுத்துக்களை உருவாக்கும், அதாவது அச்சுவார்க்கும் பொறியை கி. பி. 1425-ம் ஆண்டு வாக்கில் கண்டுபிடித்தான்.

பார்த்தெழுதுவோராலும், மரப்பலகையிலும், மரத் துண்டுகளிலும் செதுக்குவோராலும் உற்பத்திசெய்யப்பட்ட ஒரு சில பக்கங்களை, ஆயிரக்கணக்கான பிரதிகளாக ஆக்கித் தந்தது கட்டன்பர்க் கண்டுபிடித்த அச்சியற்றும் முறை.

அச்சு வார்க்கும் பொறி இப்பொழுது எவ்வளவோ உயர்ந்த நிலைக்கு வளர்ந்துவிட்டபோதிலும், அதன் அடிப்படைஅமைப்பு, இன்றைக்கும், கட்டன்பர்க் கண்டுபிடித்த அடிப்படையையே கொண்டதாகும். இற்றைக்காலத்திலும், அச்சுக்களைக் கோர்க்கும் அடிப்படையும், கட்டன்பர்க் கண்டுபிடித்த அமைப்பின் அடிப்படையையேதான் ஒத்திருக்கிறது.

கிழிந்த துணிகளிலிருந்து காகிதம் செய்யும் முறையை ரைன் நதிப் பள்ளத்தாக்கிலுள்ளவர்கள் கண்டுபிடித்து, அதன்மூலம் காகிதங்களை அந்தக்காலத்தில் உற்பத்தியாக்கி வந்தார்கள். அங்கு உற்பத்தியாக்கப்பட்ட காகிதங்கள், கட்டன்பர்க் அச்சுப்பொறி கண்டுபிடித்ததற்குப் பிறகு பெரிதும் பயன்பட்டன. கட்டன்பர்க்கின் கண்டுபிடிப்புக்கு முன்னல், மரக்கட்டைகளில் பூவேலைப்பாடுகளைச் செதுக்கி, அவற்றில் மைதடவி, அவற்றின்மூலம் துணிகளில் பூவேலைப்பாடுகள் விழும்படி செய்து வந்தனர்.

அச்செழுத்துக்களைக் கோர்த்தானபிறகு, சொற்கள், வரிகள், ஒதுக்கிடங்கள் இவற்றிற்கிடையே, எழுத்துருவற்ற உலோகத் துண்டுகளைப் போட்டு அடைத்து, பக்கத்தை உருவாக்கினர். அதை ஒரு மரத்தட்டில் அப்படியே அடக்கிவைத்து, பிறகு, அச்சமூத்தும் பொறியில் ஏற்றினர். பொறியின் மேல்பாகத்தில், கவிழ்ந்த கிண்ணம் வடிவில் அமைந்த மொத்தையான இரும்பு, அடுக்கப்பட்ட அச்செழுத்துக்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்கு நேராகமேலே, மரையொன்ருேடுபொருத்தப்பட்டு, மேலே தூக்கவும், கீழே இறக்கவுமான நிலைமையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த மொத்தையான இரும்பு செம்மறியாட்டுத் தோலால் போர்த்தப்பட்டிருந்தது. எழுத்துக்களின்மீது மையைத்தடவி, அதன்மேல் காகிதத்தை வைத்தனர். மேலேயுள்ள மரையை மொத்தை இரும்பு கீழே இறங்கி காகிதத்தோடு சேர்ந்து நின்று அச்சுக்களை அழுத்தும்படி, முறுக்கினர். பிறகு மொத்தை இரும்பை, மேலே தூக்கிவிட்டு, அச்செழுத்துக்கள் பதிந்த காகிதத்தை வெளியே எடுத்துக்கொண்டனர். இம்மாதிரியான முறையில், தேவையான பிரதிகளைப் பெற்றுவந்தனர். இதுதான், அச்சுப்பொறியில் அச்சடித்தலின் ஆரம்பமாகும்.

இங்கிலாந்தில் வில்லியம் காக்ஸ்டன் (William Caxton) என்பவர் 1474-ம் ஆண்டு முதல் அச்சுப்பொறியை நிறுவனம் செய்து, ஆங்கில மொழியில் முதல் நூலை அச்சடித்தார். அதற்குப் பிறகு நாடுகள்தோறும் அச்சுப்பொறிகள் பரவ ஆரம்பித்தன. எண்ணத்திலும், ஏட்டிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் உள்ள கருத்துக்களெல்லாம் நூல் வடிவமாக வெளிவந்து மலைபோல் குவியத் தொடங்கின.

1435-ம் ஆண்டில் சாதாரண அள வில்தோன்றிய அச்சுப்பொறி இன்று மணி ஒன்றுக்கு 20000 பிரதிகளை அச்சடித்து வெளியே தள்ளுகிறது. அச்சடித்துத்தள்ளும் ஆற்றலும் ஆண்டுதோறும் வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது.

நூல்களை அச்சியற்றும் பழக்கம் ஏற்பட்டப்பிறகுதான், அறிவு எங்கும் எளிதில்பரவ வசதி ஏற்பட்டது

கல்வியறிவு நாடுதோறும்பெருகிற்று. உலகம் முற்போக்கில் மிகவிரைவாக உருண்டோடுகிறது. இவ்வளவுக்கும் காரணம் ஆரம்ப காலத்தில் அச்செழுத்துச்கள் உருவாக்கியவர்களும், அச்சுப்பொறிகள் உண்டாக்கியவர்களுமேயாவார்கள்.

சாதாரணமான ஒரு கட்டன்பர்க் கண்டுபிடித்த கண்டுப்பிடிப்பால் இன்று உலகமே அறிவொளி பெற்றுத்திகழ்கின்றது. கண்டு பிடித்தவனின் பெயரை அறியாமலும், அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற ஆசை இல்லாமலுமே எண்ணற்றவர்கள் அவன் கண்டுப்பிடிப்பின் பலனை நுகர்ந்து வருகிறார்கள்.

அவன் செய்த நன்மையில் ஆயிரத்தில்—பதினாயிரத்தில் ஒரு பங்கு நன்மையையாவது, கடவுளின் அருளோ, — வரப்பிரசாதமோ — வாக்கே — அவதாரமோ — இந்த நாட்டில் புரிந்திருக்குமா? அல்லது ஆண்டவனின் அருளைப்பெற்றதாகக் கூறும் அடியார்களால் தான் உண்டாகியிருக்குமா? உலக முன்னேற்றத்திற்கு வித்திடுவோர் மதவாதிகள் அல்ல, விஞ்ஞானிகளேயாவர்!

அதற்கான ஓர் எடுத்துக்காட்டுதான் கட்டன்பார்க்கின் கண்டுபிடிப்பு!

●

பெண்ணினம் பேசுகிறது

16-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ளைக்கார ஆட்சியைத்தான் விரும்புகிறான்" என்று பாராளும் மன்றத்திலேயே பேசினர். அந்தப் பேச்சை மதித்தோமா? மதிப்பரா, நாட்டுவிடுதலையில் நாட்டம் கொண்டவர்கள்!

இன்று, வெள்ளைக்காரனின் வாதத்தை வைதீகப் போக்கினர், கூறுகின்றனர், பெண்களே இத்தகு சீர்திருத்தங்களை விரும்பவில்லை என்று—எப்படி இந்த வாதத்தை மதிக்க முடியும்? சனாதனச் சர்ச்சில்களின் பேச்சை, எப்படி மதிக்க முடியும்? ஏன் மதிக்கவேண்டும்!

ஆனால் அவர்கள், சும்மா இருக்கின்றனரா! — இருப்பரா! கிடைக்கிற சந்தர்ப்பத்தை எல்லாம், தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளத் துடிக்கின்றனர்.

சனாதனச்சர்ச்சில்களின் போக்கையும் பேச்சையும், அறிவின் விளைவு என்று சிலராவது கருதும்படியான முறையிலே, பனை ஓலைக்குப் பதில் காகிதத்தை உபயோகிக்கும் பழைமை பரப்பி 'இந்து' எழுதுகிறது.

அவசரம் கூடாதாம்! பெண்களின் விடுதலை என்ற ஆர்வத்தினால், புதிய புதிய சட்டங்களை இயற்றுவது அவ்வளவு நல்லதல்லவாம்! சமுகத்தின்கட்டுக்கோப்புக்குலைந்துவிடுமாம்! சனாதனக் கோட்பாடு சாமான்யமல்லவாம்!!

இவ்விதமெல்லாம் 'இந்து' எழுதுகிறது.

பெண்களின் துயரைத் துடைக்க எடுக்கப்படும் முயற்சிக்கு முட்டுக்கட்டை போடவும், முறித்திடவும் மும்முரமாக வேலை செய்கிறது முப்புரி முரசு!

இந்தச் சனாதனச் சதியில், சாதுவும், சமரசநோக்கமுடையவருமான, பாபு ராஜேந்திர பிரசாதும் வீழ நேரிட்டதைக் காண மிக மிக வருந்துகிறோம்.

விவாக விடுதலை உரிமை தந்துவிட்டால், குடும்பம் என்ற கட்டுப்பாடே இருக்காதாம்! விபரீதமான விளைவுகள் ஏற்படுமாம்! என்ன விபரீதமோ நாமறியோம். மனைவியைச் சூதாட்டத்திலே பந்தயப் பொருளாக வைத்து ஆடியவர்களும், கண்ணைக் கட்டிக் காட்டிலே விட்டவர்களும், தொழுநோய் பிடித்திருந்த நிலையிலே, தூக்கிக்கொண்டுபோ கூத்தி வீட்டுக்கு என்று கூறியவர்களும், 'இந்து' புகழ்ந்து பேசும், குடும்பக்கட்டுப்பாடு-பழைய தர்மம்-புராதன சமுதாய அமைப்பு—எனும் பூணாரம் பூண்டிருந்த புண்ய புருஷர்கள் தான்!!

எதை எதையோ கூறி, பாபுவின் மனதிலே, குழப்பத்தை மூட்டி விட்டனர்—அவர், சென்னையிலே பேசுகையில், பெண்களின் விடுதலைச்சாசனம் எனத்தகும் சட்டத்தை இப்போது நிறைவேற்றக்கூடாது—ஒத்திப்போடவேண்டும், என்று பேசிவிட்டார். பேரானந்தம், இந்தப் பழையபசலிகளுக்கு! பாபுராஜேந்திர பிரசாத் கூடக் கூறிவிட்டார், அவர் அறிவுரையைக் கேண்மினோ! என்று சிந்து பாடுகின்றன.

பாபுராஜேந்திர பிரசாத் தமது பேச்சிலே, பெண்களே இந்தச் சீர்திருத்தத்தை விரும்பவில்லை, என்று கூறினாராம்—கூறினால்என்ன!——அவர் கூறியது போலவே, பெண்ணினம் விரும்பவில்லை என்றே வாதத்துக்காக வைத்துக்கொள்வோம், அதனால் தான் என்ன! அறிவுக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் பொருத்தமாக இருக்கிறதா, பெண்களின் வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்த உதவுகிறதா என்று கவனித்து, ஆமெனில், அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதுதானே அறிவுடைமை.

நீக்ரோக்களுக்கு விடுதலை தேடித்தர ஆபிரகாம்லிங்கன் பாடுபட்டபோது, அதே நீக்ரோக்கள் எதிர்த்தனர்! இந்தவேதனைதரும் விசித்திரத்துக்காக வேண்டி லிங்கன், தமது முயற்சியை விட்டுவிட்டாரா! இங்கும், சில பெண்கள் இருக்கலாம், விடுதலை வேட்கையற்று — அவர்களின் அறிவை அந்த அளவுக்கு ஆணுலகம் குருடாக்கி வைத்திருக்கிறது. அதனால், அவர்களை, அவதிநிரம்பிய வாழ்க்கையிலே வதைய விடவேண்டியதுதானா?

பாபுராஜேந்திபிரசாதைக் கொண்டு பழமையைப் பேசவைத்துவிட்டோம், என்று பூரிப்படையும், பழையபசலிகளுக்கு, நாட்டின் உண்மை உள்ளத்தைக் காட்டும் பெரும்பொறுப்பு, இளைஞர்களுக்கு—-குறிப்பாகக் காங்கிரசிலே உள்ள இளைஞர்களுக்கு இருக்கிறது. காங்கிரசிலே, மதிப்பும்செல்வாக்கும் உள்ள இடத்தை வகிக்கும் பாபுவின், இந்தக் கருத்தைக் கருவியாகக்கொண்டு 'சிலகாலமாவது குளிர் காயலாம்' என்று வைதீகப் போக்கினர், எண்ணுகின்றனர்— அவர்களுடைய சூது தெரிந்து, இப்போதே, நாடு, தெளிவாகவும் திட்டமாகவும் தெரிவித்துவிடவேண்டும், பெண்களின் விடுதலையைப் பழைமைப் பித்தர்கள் தடுத்திடவிடமாட்டோம் என்று! ஏழை அழுதகண்ணீர் மட்டுமல்ல, ஏந்திழையார் சிந்திடும் கண்ணீரும், நமது சமுதாயத்தை நாசமாக்கும் நச்சு நீராக மாறும்!

மதக் கல்வியும் மாணவர்களும்

★ ★ ★

மதம் பற்றிய செய்திகளில், ஐயங்கள் ஏற்பட்டு, அவைகளை ஆராய்ந்து தெரிந்துகொள்ள அவாவுறும் குழந்தைகளின் விருப்பமானது, அடக்கப்பட்டுப், தடுக்கப்பட்டும், அடியோடு ஒழிக்கப்பட்டும் வந்திருக்கின்றது. குழந்தைகள் யாவருமே, பெரும்பாலும், கண்மூடித்தனமாகவும், முன்பின் சிந்தனையில்லாமலும், பல செயல்களையும் செய்வதற்குப் பழக்கப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றனர். மதத் தொடர்புள்ள செய்கைகளின் உண்மையான கருத்துக்களை, அக்குழந்தைகளுக்கு விளங்கவைப்பதே கிடையாது. அநேகமாகப் பயிற்றுவிப்பவர்களுக்கும் அவைகள் பற்றி எதுந் தெரியாது.

எடுத்துக்காட்டாக, பிரார்த்தனைகள் என்பவைகளை எடுத்துக்கொண்டால், இந்தப் பிரார்த்தனைகளும், ஜபங்களும் தங்களுடைய தாய்மொழியிலிருந்த போதிலுங்கூட, இந்தியாவிலும் சரி, அல்லது உலகில் வேறெந்தப் பகுதியிலுஞ் சரி, இவைகள் பெரும்பாலும் தாய்மொழிகளிலில்லை. அவைகளின் வாசகப்போக்கு — அதாவது நடைப்போக்குகள், எளிதில் அறிந்துகொள்ள முடியாத விதத்தில்தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் அவைகளை மனப்பாடம்செய்து சொல்லும்படியாக நாம் குழந்தைகளுக்குக் கட்டளையிட்டால், அவ்விபரீதச் சொற்களின் பொருளை அறிந்துகொள்ள முடியாத குழந்தைகள் யாவரும், தங்கள் மனப்போக்கின்படி, தங்களுக்குத் தோன்றிய ஏதாவது ஒரு பொருளை அவைகளுக்கு ஏற்படுத்தி வைத்துக்கொண்டோ, அல்லது பொருளில் கவலையில்லாமலோதான் அவைகளை மனப்பாடஞ் செய்தபடியே ஒப்பிக்கிறார்கள். இதனால் குழந்தைகளின் மனதில் எதிர்பார்த்திருந்ததற்கு நேர் மாறுபாடான மனப்பான்மை உண்டாவதைத்தான் காணலாம்.

மதத்தினால்தான் மக்களின் உள்ளம் தூய்மை பெறும் என்பதாக, எவ்வளவுதான் விரித்து, விரித்து, அழகாகச் சொல்லப்பட்ட போதிலுங்கூட, மதமானது பொதுவாகவே, போதுமான அறிவும், உணர்வும் இல்லாமல், ஆண்களையும், பெண்களையும்கண்மூடித்தனமாகஅவரவர்களுடைய சமுகப் பழக்க வழக்கங்களுக்கும், ஆச்சாரங்களுக்கும் அடிமையாகி நடந்து தீரவேண்டியதான ஒரு நெருக்கடியான நிலைமையை உண்டாக்கியே தீருகின்றது. ஆகையினால் மதக்கட்டளைப்படி, ஒரு குழந்தை நடக்கவேண்டும் என்று கருதி, அதற்கு மதக்கற்பனைகளைக் கற்பித்தோமானால், அது இம்மாதிரியான குருட்டுப்பழக்க வழக்கங்களும், மூட நம்பிக்கையான ஆசாரங்களுக்கும் கட்டுப்பட்டுத்தான் தீரும். இதன் பயனாக, அக்குழந்தை தனது பிற்காலவாழ்வில் எது முக்கியம்? எது முதன்மையானது? எச்சமயங்களில் எது கூடாது? என்பதைக்கூட அறிய முடியாமல் போய்விடுகிறது. மேலும் மற்றுஞ்சில பொழுதில் தங்களுடைய மதக்கட்டுப்பாட்டின்படி அவர்கள் நடந்துகொள்ள ஆரம்பிக்கும்போது அச்செய்கையானது மற்றவர்களுக்கு எந்தவிதமான கெடுதியைவிளைவித்த போதிலும்கூட, அது இவர்கள் மனதுக்கு நன்மையாகவே காணப்படுகின்றது.

எடுத்துக்காட்டாக, இங்கிலாந்தில் மாலை நேரங்களில் நடைபெறக்கூடிய ஒருசாப்பாட்டு விருந்துக்கோ அல்லது சிற்றுண்டிக்கோ, ஒருவன் சடங்குகளைவிட்டு வந்து அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள வெட்கப்படுவான்.

அதுபோலவே, இந்நாட்டில் கிராமங்களில் வாழும் ஓர் இந்துவானவன் தன்னுடைய தகப்பனார் இறந்துவிட்டால், தன்னுடையமீசையை உடனே சிரைத்துவிட வேண்டுமென்றும், அப்படிச் சிரைக்காவிட்டால் அது, ஒருபெரிய பாவமெனவுங் கருதப்பட்டு வந்தது; இன்றுங்கருதப்பட்டு வருகிறது ஓரளவுக்கு. ஆனால் ஒரு மகன் தன்னுடைய தந்தையுடன் நாள்தோறும் சண்டைகளும், சச்சரவுகளும் செய்துகொண்டும், அவருக்கு வேண்டியவசதி செய்யாமலும், தகப்பனாருடைய வாழ்நாள் முழுவதும், அவர் எப்பொழும் துக்கத்திலேயே ஆழ்ந்திருக்கும்படியாகச் செய்துவந்தவனாகவும் இருந்தபோதிலுங்கூட, அக்கொடுமைகளெல்லாம் அவ்வளவாகப் பொருட்படுத்தப்படுவதில்லை; ஆனால் தகப்பன் இறந்தவுடன் மகன் தன் மீசையைச் சிரைக்காதிருந்ததே பெரியதப்பிதமாகவும், பாவமாகவும் பொதுமக்களால் கருதப்பட்டு வந்தன. இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளால் சூழப்பட்டு, இவைகளுக்கு இடையில் பிறந்து வளரும்படியான ஒரு குழந்தையானது இம்மாதிரியான கொள்கைகளையும், எண்ணங்களையுந் தாம் இயல்பாக ஏற்றுக்கொள்ளுமே தவிர, அறிவு பெறுவது என்பது கடினமாகிவிடும். ஆகையால் குழந்தைகளின் அறிவு விரிவுப்படுவதற்கான துறைகளில், அவைகளைப் பயிற்றுவிப்பதற்கான வழிகளில், நடத்திக்கொண்டு செல்லத் தூண்டுகோலாயிருக்கும்படியான முறைகளிலேயே அவர்கள் பழக்கப்படவேண்டும்.

மதத்தைப்பற்றிய கல்வியும், அறிவும், மாணவர்களுக்கு அவசியம் போதிக்கப்பட்டுத்தான் தீரவேண்டுமெனப் பிடிவாதம் செய்யும் மதப் பிரசாரகர்கள் — மதப் பக்திகாரர்களெல்லாம் ஒருசமயம் தங்கள் பிடிவாதங்களில் வெற்றிபெற்று விடுவார்களேயானால், அவர்கள், அநாகரிகமானதும், மூடநம்பிக்கையுள்ளதுமான கொள்கைகளிலிருந்து மக்கள் விடுதலையடைந்து சுயமரியாதை பெறவேண்டும் என நினைத்துப் போராடிக் கொண்டிவரும் சீர்திருத்தக்காரர்களின் முயற்சிக்கு, முட்டுக்கட்டை போட்டதில் வெற்றிபெற்றவர்கள் என்று மகிழ முடியுமேயொழிய, மற்றப்படி அவர்களால் மனிதசமூகத்திற்கு எவ்வித நன்மை

யும் ஏற்படப் போவதில்லை என்பது திண்ணம்.

எல்லாமதங்களிலும் கூறப்படும் முதன்மையான தத்துவம் என்னவென்றால், அவைகள் ஒவ்வொன்றும் எல்லாச்செய்திகளையும் பற்றியும் ஆராய்ந்தெடுத்த தூய்மையான உண்மைகளையே தாம் கூறுவதாகவும், அவ்வுண்மைகள் தங்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமென்பதாகவும் வாதமிடுவதேயாகும். இவ்வாறு சில கோட்பாடுகளைத் தங்களுடையமதத்துக்குத்தான் சொந்தமெனப் போராடும் தன்மையானது, மற்ற மதங்களின்மீது வெறுப்பை வளர்ப்பதற்கு ஓர் அறிகுறியாகவும், தூண்டுகோலாகவுமிருந்து கொண்டு வருகின்றது. இதனால் குழந்தைகள், தங்களுடைய சமூக சம்பந்தமான கட்டு திட்டங்களுக்குட்படாத ஏனைய மதத்தவர்களைக் கேவலமாகவும், இழிவாகவும் நினைக்கும்படியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

இந்நாட்டில், குழந்தைகள் பெரும்பாலும் தங்கள் சொந்தச்சாதி மக்களுடன் மாத்திரம் தான் நட்புறவு வைத்துக் கொள்வதால், ஏனைய சாதியினரின் மீது தப்பெண்ணங்கள் கொண்டு, அவர்களை வெறுப்பதற்குரிய சாதனங்கள் ஏற்படுவதற்கு, மிக்க வசதியாயிருக்கின்றன. இம்மாதிரியான தப்பெண்ணங்களால் ஏற்படக்கூடிய அருவருப்பையும், வெறுப்பையும் நாம் மதத்திற்குட்பட்ட ஒழுக்க முறைகளெனக் கூறி, அக்குழந்தைகளின் மனதில் பதியும்படி செய்வோமேயானால், அப்பொழுது இத்தப்பெண்ணங்களும், வெறுப்புணர்வும் அவர்களுடைய மனதில் இன்னும் பதின்மடங்கு அழுத்தந்திருத்தமாகப் பதிக்கப்பட்டு நிலை பெறுகின்றன.

மதத்தின் பேரால் மக்களுக்குப் பொதுவாகப் போதிக்கப்பட்டுவரும் செய்திகளில், அவர்கள் பொது வாழ்க்கையில் யாதொரு பயனும் அடைய முடியவில்லையெனக் கூறப்படுவது முற்றும் உண்மையேயாகும். ஏனெனில், இம்மாதிரி வளர்க்கப்பட்ட குழந்தைகள், வளர்ந்து பெரியவர்களாகி, பொது வாழ்விலீடுபடும்போது, தங்களுடைய மத சம்பந்தமான உண்மைகளைத் தங்களைப்போல் மற்றவர்களும் நம்பி, அவைகளைப் பின்பற்றாத போதிலுங்கூட, மரியாதையும், நாணயமும், ஒழுக்கமுள்ள ஆடவர்களும் பெண்களும், உலகத்திலிருப்பதை அவர்கள் கண்டு அறிந்து கொள்ளுகின்றார்கள். என்றாலும், அறியாமையின் பயனாக அவர்களையுமறியாமல் அவர்களுடைய மனதில் பதியவைக்கப்பட்டிருந்த கருத்துக்களின் பலாபலன்கள், அவர்களுடைய உள்ளத்தைவிட்டு அகலாமல் அங்கேயேதான் இருந்துவருகின்றன. ஆகையால் மக்களைப் பரந்த நோக்கத்துடன் சமமாகக் கருதுவதற்கு, மத சம்பந்தமான கல்வியானது இவர்களுக்கு ஒரு பெரிய முட்டுக்கட்டையாயிருந்து வருகிறது என்றேற்படுகின்றது.

மதக்கோட்டின்படி ஒரு சக்கிலியைத் தீண்டினால், அதனால், தான் தீட்டுப்பட்டு விடுவதாகவும், அத்தீட்டை நீக்கவேண்டுமானால், கண்டிப்பாய்த் தலைமுழுகித்தான் நீக்கவேண்டுமெனவும், 'உயர்ந்த சாதி' குழந்தைக்கு இளமையிலேயே கற்றுக்கொடுத்துவிட்டோமேயானால் அக்குழந்தையானது, தன்னுடைய பிற்கால வாழ்க்கையில், ஒரு சக்கிலியும் தன்னைப்போலுள்ள மனித இனந்தானெனக் கருதுவதற்கு, அதற்கு அளவற்ற மனவுறுதியும், மனவலிமையும் இல்லாமலே போய் விடுகின்றன. அக்குழந்தையானது ஒரு சமயம் தன்னுடைய பேரறிவினுதவியால், நீண்டாதாரும் தன்னைப்போலவே மனிதர்கள்தாம் எனக் கருதி, அவர்களையும் மக்களென நினைக்கக்கூடிய நிலைமையேற்பட்டபோதிலுங்கூட, அக்குழந்தையானது இளமையாயிருக்கும்போது, அதனுடைய உள்ளத்தில் ஆழமாகவும் அழுத்தந்திருத்தமாகவும் பதியவைக்கப்பட்ட கருத்துக்களால் தன்னையுமறியாமல் ஒரோவழி பாதிக்கப்படவுங் கூடும்.

இந்துக்களாக இருப்போர், தாங்கள் முன்பிறப்பில் ஏதோ புண்ணியம் செய்து இப்பிறப்பில் இந்துவாகப் பிறந்திருப்பதாகவும், ஆகையால் இதர மதக்காரர்களை விடத் தாங்களே உயர்ந்தவர்களென நினைக்கவும்படியான எண்ணங் கொண்டவர்களாக இருக்கக் காண்கிறோம். ஆகவேதான், இவர்கள் அன்னியர்களைக் கண்டால் மிகக் கேவலமாக நினைப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

கல்வித் துறையில் இத்தகைய மதசம்பந்தமான கல்வியைப் புகுத்திவிடுவார்களேயானால், மாணவர்களுக்குப் பரந்த நோக்கமும், விரிந்த அறிவும், பிறர்க்குதவும் எண்ணமும் தோன்றுவதற்கு இடமேற்படாது என்று கருதியே, கல்வித்துறையில் மதசம்பந்தமான கல்வியைப் புகுத்தக்கூடாதென, அறிஞர்கள் பலர் உறுதியாக எதிர்த்துப் போராடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

மத சம்பந்தமான பழக்கவழக்கங்களை, ஒவ்வொருவரும் கண்டிப்பாக்கடைப்பிடித்துத்தான் தீரவேண்டுமெனக் கூறப்படுவது, பொதுவாகவே மாணவர்களால், ஒருவித சுமையாகக் கருதப்பட்டு வருவதுடன், சில சமயங்களில் விளையாட்டாகவும், இழிவாகவும், பரிகாசமாகவுங்கூட கருதப்பட்டு வருகின்றது. மேலும் பள்ளி நிலையங்களைப் பார்ப்பதற்காகப் பார்வையாளர்கள் சுற்றி அழைத்துச்சொண்டு செல்லப்படும் பொழுது, பயபக்தியை உண்டாக்கக்கூடிய யாதொன்றையும் அங்கே அவர்கள் காணுவதுங் கிடையாது. வழிபாடு அல்லது ஜபம் செய்யும் மண்டபம் அவர்களுக்குக் காட்டப்படலாம். ஆனால், அவ்வித வந்தனை வழிபாடுகளில் கலந்து கொள்ளும்படியான மாணவர்களின் முகங்களை உற்று நோக்கினால், அவர்களின் முகங்களில் குறிப்பிடத்தக்கதான யாதொரு கம்பீரமான தோற்றத்தையுங் காண்பது அரிதாகும்.

மதசம்பந்தமான சடங்குகள் யாவும், நாளாவட்டத்தில் நடைமுறைவாழ்வின் பேரில் பார்க்கும்போது, யாதொரு விதமான அறிவையோ அல்லது ஒழுக்கத்தையோ புகட்டியிருப்பதாகத் தென்படவேயில்லை.

மதசம்பந்தமான பள்ளிகளில்பயிற்றுவிக்கப்படும் மாணவர்கள், இதர மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகுவதில்லை. இவ்வித நிலைமை ஏற்படுவதால், மக்களனைவரையும் சமமாக எண்ணி நடக்க வேண்டுமென்கிற பரந்த ஒற்றுமை நோக்கமானது, அப்பள்ளி நிலையங்களில் அழிக்கப்படுகின்றது. மாணவர்கள், பள்ளிக்கூடத்தில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, ஓரேவித ஆசிரியர்களால் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு, அவர்களா

(12-ம் பக்கம் பார்க்க)

திராவிட நாடு

ஞாயிறு] 15—5—49 [காஞ்சி

அதுதான் நல்லது

—✲—

சென்ற ஆண்டில், சென்னை அரசியலார், நடுத்தரப்பள்ளி வகுப்புகளுக்கு, மொழிப்பயிற்சிபற்றிவகுத்த கல்வித் திட்டம், நடைமுறைக்கு ஒத்துவராதது—நலம் பயக்காதது—நாட்டின் தேவையை யுணர்ந்து செய்யப்படுவதாகாது என்று கல்வி நிபுணர்கள் அறிவுறுத்தினர்கள். ஆட்சிப் பீடத்தில் ஏறினோர் அப்பொழுது உண்மையை உணர்ந்து கொள்ளவில்லை; தேவையற்ற திட்டத்தைத் தள்ளிடுக என்று நாம் கேட்டுக்கொண்ட வேண்டுகோளைப் புறக்கணித்துப், பயனளிக்கும் புதிய திட்டம் என்று மீறிக்கொண்டுவந்து புகுத்தினர்.

ஓராண்டாயிற்று. கல்வித்திட்டம் கோரிய பலனைக் கொடுக்காதது கண்டு, சிந்தித்து, ஓரளவுக்குத் தெளிவடைந்து, புதியதொரு திட்டத்தைக் கொணர இன்று முனைந்துள்ளனர் சென்னை ஆளவந்தார்கள். திட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற அளவுக்கு அமைச்சர்குழாம் முன்வந்தது கண்டு மகிழ்கிறோம். திருத்தியமைக்கப்படப் போகும் மொழிப்பயிற்சி முறை எப்படிப்பட்டது என்பது பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டிய தொன்றாகும்.

புதிய கல்வித்திட்டத்தை ஆய்ந்து பார்த்து வகுப்பதற்கென்று, சென்னை மந்திரிக்குழு, உட்குழு ஒன்றை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அந்த உட்குழுவில் நான்கு மந்திரிகள் இடம் பெறுகின்றனர், மொழிவாரிப் பிரதேசத்திற்கு ஒவ்வொருவராக. உட்குழு, ஜூன் திங்கள் 3-ம் நாளுக்குள், மந்திரிசபையிடம், தாங்கள் தயாரித்த புதியகல்வித்திட்ட நகலைக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. அந்தக்குழு,

ஜூன் திங்களிலிருந்து, ஆங்கில மொழிப் பயிற்சியை முதல் பாரத்திலிருந்தே தொடங்கிவிடலாம் என்பது பற்றியும்,

இந்தியை எந்த வகுப்பில் போதிக்கத்தொடங்குவது, முதல் பாரத்திலிருந்தேதொடங்குவதா? அல்லது முன்வகுப்புகளிலேயே துவக்குவதா? அல்லது மேல் வகுப்புக்குத் தள்ளிப்போடுவதா? என்பதுபற்றியும்,

மற்றும் பல பிரச்சனைகளைப்பற்றியும்,ஆராய்ந்தறிந்துஒருமுடிவுக்கு வரும் என்று மந்திரிசபை அறிவித்துள்ளது.

இப்பொழுதுள்ள பாடத்திட்டப்படி, ஆங்கிலமொழிப்பயிற்சி இரண்டாம் பாரத்திலிருந்து தொடங்கப் படுகிறது. ஆங்கிலப் பயிற்சியின் நடைமுறை அவசியத்தை உணர்ந்தும், அதன் அறிவு மாணவர்கள் உள்ளத்தில் சற்று ஆழப்பதிய வேண்டியிருக்கும் அவசியத்தை யுணர்ந்தும், அதை முதல் பாரத்திலிருந்தே சொல்லிக்கொடுக்கத் தொடங்கிவிடவேண்டும் என்று இன்று மந்திரிசபை அறிவிக்கிறது. ஆட்சிப்பீடத்தில் அமர்ந்திருப்போர், வெள்ளையனை விரட்டும் பணியில் ஈடுபட்டு நாட்டின் நாலாபாகங்களிலும் சுற்றிவந்தபொழுது, தாங்கள் ஆளும் மன்றம் புகுந்தவுடன் ஆங்கிலத்தை அடியோடு ஒழித்துக்கட்டுவோம், அந்த இடத்தில் இந்தி அணங்கை ஏற்றிவைப்போம் என்று கூறிவந்தனர். விரட்டப்பட வேண்டியவன் ஆங்கிலேயனேயொழிய, ஆங்கிலமொழியல்ல என்று கூறி, ஆங்கிலத்தின் அவசியத்தை அப்பொழுதும் நாம் வலியுறுத்தி வந்தோம். உணர்ச்சியின்வேகம் அவர்களை ஆட்டிப்படைத்து வந்ததால், நாம் கூறிவந்த கருத்தின் உண்மை அப்பொழுது அவர்களுக்கு விளங்கவில்லை. ஆகவே நம்கூற்றுக்கண்டு கொதித்தெழுந்தனர். ஆட்சிப்பீடம் ஏறியபிறகு, தெளிந்த நிலையில், அதன் அவசியம் புலப்படுகிறது, அதில் பயிற்சிபெற வேண்டிய இன்றியமையாமையை உணர்த்துகின்றனர்.

உலகியல் அறிவு பெறவும், அகில உலகத் தொடர்பு கொள்ளவும், விஞ்ஞான அறிவு பெறவும் ஆங்கிலம் நமக்கு அவசியம் வேண்டும், இந்த மூன்றையும் பெற்றுத் தரும் ஆற்றல் தாய் மொழிக்கு இல்லையாதலால், தாய்மொழி அறிவோடு ஆங்கிலத்தின் துணையையும் வேண்டுவது அவசியமாகும் என்றும் வலியுறுத்தினோம். ஆளவந்தார்களாக ஆனபிறகுதான், உலகியல்அறிவு—அகிலஉலகத்தொடர்பு—விஞ்ஞான அறிவு ஆகிய வற்றிற்கு ஆங்கில அறிவு வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து, அதற்கு உரியதொரு இடங்கொடுக்க வேண்டும் என்பதைஅனைத்திந்தியஆட்சித் தலைவர்கள் அனைவரும், செல்லுமிடத்தில் எல்லாம் கூறியும், ஏட்டில் எழுதியும், திட்டத்தில் தீட்டியும் வருகின்றனர். சென்னை மாகாணம் ஆங்கிலத்திற்கு ஏற்றவொரு இடம் தர எண்ணித் திட்டம் தீட்ட முனைந்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கதேயாகும்.

அடுத்து, இந்தி மொழிப் பயிற்சியை எவ்வகுப்பிலிருந்து, எப்படித் தொடங்கு என்பது பற்றியும் புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள உட்குழு ஆராயும் எனத் தெரிகிறது. இது பற்றிச் சென்ற ஆண்டில் தீட்டிய திட்டம் தேவையற்ற திட்டம்—நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர ஒவ்வாத திட்டம் — எவ்வகையிலும் பயன்படாத் திட்டம் என்று அன்றுமுதல் நாம் சுட்டிக்காட்டி வருகிறோம்.

சென்னை மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில், — அதாவது திராவிடத்தைப் பொறுத்தவரையில், அடிப்படை அறிவு—சூழ்நிலை அறிவு ஆகியவற்றைத் தரத், தாய்மொழிகளாகிய தமிழும், தெலுங்கும், மலையாளமும், கன்னடமும் இருக்கின்றன, ஆனால் அவற்றால் இப்பொழுது பெறமுடியாத உலகியல் அறிவு — அகில உலகத் தொடர்பு—விஞ்ஞான அறிவு ஆகியவற்றைத் தர ஆங்கிலம் இருக்கிறது, ஆகவே தாய் மொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டையும் வைத்துக் கொண்டு நம் வாழ்வைச் செம்மையுற நடத்தமுடியும் என்பதைப் பல தடவைகளில் எடுத்துக் காட்டி வந்துள்ளோம். நிலைமையை இப்படி அமைத்துக்கொண்டால் வேறு எந்த மொழியையும் கட்டாயம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அவசியம் ஏற்படாது என்றும், விருப்பப்பட்டவர்கள், தத்தம் விருப்பத்திற்கேற்ப, எத்தனை பிறமொழிகளை வேண்டுமானாலும், தங்கள் ஓய்வு காலங்களில், தனிப்பட்ட முறையில் கற்

றுக்கொள்ளலாம் என்றும் நாம் விளக்கி வந்துள்ளோம். அத்தகைய நிலையை உன்னிப் பார்க்கும்போது தான் எவ்வகையிலும் நமக்குப் பயன்படாத—நேரத்தையும், பொருளையும் வீணாகக் கொள்ளை கொள்ளும் இந்தி நம் நாட்டிற்குத் தேவையில்லை என்பதை, ஆயிரமாயிரம் காரணங்களைக் காட்டி, எடுத்தறிவுறுத்தி வந்துள்ளோம்.

தனிப்பட்டவர்கள், தங்கள் விருப்பத்தை யொட்டி, தங்கள் நலனைக் கருதி இந்தியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவாவுறுவார்களேயானால், பள்ளியைவிட்டு வெளியேறிய பிறகு இந்தி மொழியினைப் பயின்று கொள்ளட்டும், அதற்கான வசதிகளை வேண்டுமானால் அரசாங்கம் செய்து தரட்டும், அந்த ஒரு மொழிக்கு மட்டுமல்லாமல் எத்தனை மொழிகளுக்கு வேண்டுமானாலும் அத்தகைய வசதிகளைச் செய்து தரட்டும் என்று கூறுகிறோம். ஆனால் இந்தியை நேரிடையாகவோ, மறைமுகமாகவோ இளம் மாணவர்களின் உள்ளத்தில் கட்டாயமாக ஏற்ற நினைப்பது, தவறான செயலாகும் என்று அரசாங்கத்தின் போக்கை சென்ற ஆண்டுமுதல், ஏன், 1937-ல் இருந்தே கூறிவருகிறோம்.

தாய் மொழியோடும், ஆங்கிலத்தோடு இந்தியையும் நுழைக்க வேண்டாம் — விருப்ப பாடம் என்று சொல்லி மறைமுகமாகப் புகுத்தும் கட்டாய பாடம் வேண்டாம் என்று சொன்னோம். மூன்று மொழிகளைக் கட்டாயமாக இளைஞர்களின் தலையில் சுமத்துவது கொடிது, கொடிது என்று காரணங்கள் பல கூறினோம். இந்தி இல்லாமலே நம் வாழ்வு செம்மைப்பட முடியும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்திக் காட்டினோம். இவ்வளவு காரணங்களையும் புறக்கணித்து, கேளாச் செவியினராயிருந்து, முதல் பாரத்திலே இந்தியைப் புகுத்தினர் ஆளவந்தார்கள். அந்தத் திட்டம் ஆட்டங் கொடுத்துவிட்டதை, இந்த ஓராண்டுக் காலம் அவர்களுக்கு நன்கு அறிவுறுத்திவிட்டது. ஆகவேதான் திட்டத்தை மாற்ற முனைந்துள்ளனர் மந்திரி சபையினர். மகிழ்கிறோம்

இந்தியைக் கட்டாய பாடமாகப் புகுத்தியிருக்கிறது அரசாங்கம் என்று நாம் சொல்லியபொழுது, இந்தி இஷ்ட பாடமாகத்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே யொழிய, அதில் கட்டாயம் எதுவும் இல்லை என்றனர் அமைச்சர்கள்; இல்லை என்று அழுத்தந் திருத்தமாகப் பேசினார் அவினாசியார்; இல்லை என்றே எழுதின ஏடுகளெல்லாம்; தாய் மொழி — ஆங்கிலம்—இந்தி இந்த மூன்று மொழிப்பயிற்சியே இதுவரையில் சொல்லிக்கொடுக்கப்பட்டு வந்தது என்பதும், இனி எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று இந்த மூன்று மொழிகள் பற்றியே இப்பொழுது பேசப்பட்டு வருகின்றது என்பதும் ஆளவந்தார்களின் எண்ணமும், அவர்கள் வழிசெல்வோரின் எண்ணமும் எந்த மொழிகளில் உள்ளபடியே தோய்ந்து கிடந்தன என்பது விளங்கும். விருப்ப மொழிகள் என்று பெயரளவில் கொடுக்கப்பட்டிருந்த பட்டியலிலிருந்து, இந்தி மொழி ஒன்றையே எடுத்துப் பேசி, மற்றவைகளைப் பற்றிச்சிறிதும் கவலைப்படாமல், சிறு குறிப்புக்கூட இல்லாமல் அவைகளைப் புறக்கணித்துப் பேசியிருப்பதிலிருந்தே, இதுவரையில் இந்திக்கு உண்மையாகக் கொடுக்கப்பட்டுவந்த இடம் இன்னதென்பது விளங்கும். நாட்டு மக்களின் கண்ணைத் துடைக்கவே உருது, பாரசீகம், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், பிற இந்திய மொழிபோன்றவிருப்ப மொழிகளின் பட்டியலை வழங்கியிருந்தார்கள் என்பதும், உண்மையாக இந்தியைத் தான் மறைமுகமாகக் கட்டாயப் படுத்தினார்கள் என்பதும் இப்பொழுது விளங்கிவிட்டது.

இந்தியைச் சிறுவர்கள் தலைமீது கட்டாயப்படுத்துவது கொடுமை என்று, நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல முறையில் நாம் எடுத்துக் கூறிய போது, நம்மை ஏசி, இடித்துக் கூறி, வசைமாரி பொழிந்து, இந்தியை முதல் பாரத்திலிருந்தே வைக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வந்த காங்கிரசைச் சார்ந்த ஏடுகள் இப்பொழுது கூறுவதைக் கண்டு மகிழ்கிறோம். மே 11-ம் நாள் தலையங்கத்தில் 'தினசரி' தீட்டுவதைக் காணுங்கள்.

"முதல் பாரத்திலிருந்தே ஆங்கிலத்தைப் போதிப்பது என்று இப்பொழுது சர்க்கார் முடிவு செய்து விட்டதால், முதல் பாரம் படிக்கும் சிறுவர்கள் இரண்டு மொழிகளைப் படிக்கவேண்டியதாகிறது. ஆகையால் அதே சமயத்தில் இந்தியையும் முதல் பாரத்தில் படிப்பதென்றால், அது சிறுவர்களுக்குரோம்பக்கஷ்டமானது. அவ்வளவு அதி பால்யத்தில் இத்தனை பாஷைகளைப் படிக்கும் சிரமத்தை சிறுவர்களுக்கு உண்டாக்குவது விவேகமே யல்ல."

என்பதாகும்.

அதாவது இந்தியை முதல் பாரத்தில் மூன்றாவது மொழியாக்குவது, சிறுவர்களுக்கு ரோம்ப கஷ்டம் — அதி பால்யத்தில் பல பாஷைகளைப் படிப்பது சிரமம் — சிறுவர்களுக்கு அச்சிரமத்தை உண்டாக்குவது விவேகம் அல்ல என்பது 'தினசரி'யின் கருத்து. இதையே நாம் முன்பு கூறினபோது ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இப்பொழுது சிறிதளவாவது சிந்திக்கிறதுகண்டு களிக்கிறோம்.

'தினசரி' இந்திமொழி இனி எப்படிப் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என்னும்பற்றிக் கூறும்போது,

"4-வது பாரத்திலிருந்து ஹிந்திப் படிப்பை ஆரம்பிப்பதுதான் சரி. அப்படிச் செய்தால்தான், சிறுவர்கள் கஷ்டமின்றி இந்த மூன்று பாஷைகளையும் படிப்பது சுலபமாகும்......4-வது பாரத்திலிருந்து ஹிந்தி போதனையை ஆரம்பிப்பது என்ற முடிவுக்கே சர்க்கார் வரும் என்று நம்புகிறோம்"

என்று கூறுகிறது. அப்படி இந்தி நான்காவது பாரத்தில் துவக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும் என்பதை மேலிடத்தாரின் நெருக்கடியை நோக்கி மந்திரிசபை ஏற்றுக்கொள்ள நேர்ந்தால், அதை விருப்ப பாடமாக வைத்தால்தான் நாட்டுப் பெருங்குடி மக்கள் ஓரளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்னலாம். அன்றி, மீறி அங்கும் கட்டாயப் படுத்த முயலுமேயானால் வருவதை அமைச்சர் குழு சமாதான முறையில் அல்லாமல் வேறு வகையில் சமாளித்துத்தான் தீரவேண்டியிருக்கும்!

மே திங்கள் 11ம் நாள் 'தினமணி' எழுதியுள்ள துணைத் தலையங்கத்தில் இந்திமொழிப் பயிற்சி பற்றி ஒரு படி மேலேறியே நம் வழியின் அருகில் வந்து நிற்கிறார் அதன் ஆசிரியர்.

முதல் பாரத்தில் இந்தி மொழியைக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய அவசிய மில்லை, இந்தி எழுத்துக்களையும், ஒலிக்குறிப்புகளை மட்டும் கற்பித்தால் போதுமானது, பள்ளியை விட்டு வெளியேறிய பிறகு முதிர்ந்த வயதிலும் இந்தியைக் கற்றுக் கொள்ள இயலும் என்று கூறுகிறது "தினமணி." அது கூறுவதைக் கேளுங்கள்,

> "ஆங்கில எழுத்தும் இந்தி எழுத்தும் தெரிந்திருந்தால் நலமாக இருக்கும். பாஷை தெரியா விட்டால் பரவாயில்லை. பிற்காலத்தில் அவன் ஏதேனும், பாஷையைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டால், அதற்கு உதவியாக இருக்கும்பொருட்டு, எழுத்து வரிசையையும், ஒலியையும் மட்டும் இளம் வயதிலேயே சொல்லிக்கொடுத்துவிடுவது நலம். வயது முதிர்ந்தபிறகு புதிதாக ஒரு மொழியைப் பயில்வது அவ்வளவு கஷ்டமல்ல."

வயது முதிர்ந்த பிறகு புதிதாக ஒரு மொழியைத் தேவையைக் கருதி பயில்வது கஷ்டமல்ல என்ற கருத்தில்தான், இந்திமொழியைப் பள்ளியில் புகுத்த வேண்டாம், வெளியிலேயே வேண்டுவார்க்கு உதவும் வகையில் அரசாங்கம் வைக்கட்டும் என்று கூறினேம்.

எழுத்து வரிசையையும், எழுத்தையும் மட்டும் கற்றுக்கொடுக்கிற முறையானாலும், தேவையற்ற இந்தியைப் பொறுத்த வரையில், அதையும் விருப்ப பாடமாகத்தான் வைக்க வேண்டுமென்றுகூறுகிறேம். தேவையற்ற மொழிக்குக் கட்டாயம் வேண்டாம்.

என்வே தாய்மொழியறிவும், உலகப்பொதுமொழியான ஆங்கில அறிவும் மக்கள் முழுதுணரவேண்டி, அரசியலார், உழைப்பையும் பொருளையும் நல்குவார்களேயானல் அதுவே நாட்டிற்கும், மக்களுக்குஞ் செய்யும் பெருந் தொண்டாகும்.

இன்ன பல காரணங்களைக் காட்டித்தான், இந்தி எவ்வகையிலும் இந்நாட்டிற்குத் தேவையில்லை என்பதை யுணர்த்தி, அரசியலார் இந்தித் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டும் என்று கூறினேம். பொதுக் கூட்டங்களின் மூலமாகவும், ஏடுகளின் வாயிலாகவும் எடுத்துக் காண்பித்தோம். பிரச்சினை நல்ல முறையில் திரவேண்டும் என்று கருதி, இதில் கட்சி மாச்சரியங்களால் மோதுதல் எதுவும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்று கருதி, திராவிடர் கழகத்தின் சார்பிலே அமைதியான எதிர்ப்பு முன்னணியை நிறுவுதல் வேண்டாம் எனக் கருதி, முதலில், சகல கட்சிக்காரர்களின் ஆதரவில் மாநாடு கூட்டி அரசியலார்க்குக் கருத்தை விளக்கினேம். அந்த மாநாட்டிற்குத் தலைமை வகித்தவர் ஆசிரியர் மறைமலை யடிகள். திறப்பு விழாச் சொற்பொழிவாற்றியவர் திரு. வி. கல்யாண சுந்தரனர். வரவேற்புரை வழங்கியவர் தோழர் நாரண துரைக்கண்ணன், பெரியார், மா. பொ. சி. மற்றும் பல கட்சிப் பற்றில்லாத அறிஞர்களும் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டனர். இதுமட்டுமன்றி மாகாண மாணவர்கள் மாநாடு மூலமாகவும், மாகாணப் புலவர்கள் மாநாடு முலமாகவும், இந்தித் திட்டத்தை மாற்ற வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. பிறகு திராவிடர் கழகம் பலாத்கார மற்ற அமைதியான அறப்போராட்ட முறையை வகுத்துத் தன் நல்லெண்ண நோக்கத்தை ஆட்சியாளர்களுக்குத் தெரிவித்து வந்தது.

இவ்வளவும் நடைபெறுவதற்கு, திராவிடர் கழகம் தன்னுலான ஒத்துழைப்பை நல்குவதற்கு அடிப்படைக் காரணம், பிரச்சினை மோதுதல் ஏதுமின்றி சுமூகமாகத் தீர்க்கப் படவேண்டும் என்பதேயாகும். இதை அறிந்து கொள்ளமாட்டாத மந்திரிமார்களும், அவரைப் பின்பற்றும் மற்றையோரும் திராவிடர் கழகத்தினரை, உண்மைக் காரணம் ஏதுங் காட்ட முடியாமல், பதவியைப் பிடிக்க ஆசைப்படுகிறார்களென்றும், காங்கிரஸ் ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிடத்திட்டம்போடுகிறார்களென்றும், காங்கிரஸ் செய்யும் எதையும் எதிர்ப்பதே இவர்கள் வேலை என்றும் வீண்பழி சுமத்தித் தூற்றி வந்தனர்; கேலி செய்து வந்தனர்; குற்றங் கூறித்துவேஷித்துவந்தனர். இப்பொழுது, தலைமை ஆசிரியர்கள் மாநாட்டில் தீர்மானித்த தீர்மானப்படி கல்வித் திட்டத்தை மாற்றியமைக்க மந்திரி சபையினர் முன்வந்திருக்கின்றனர். அந்தப் போக்குக் கண்டு நாம் மகிழ்கிறேம். நல்ல மக்களின் நல்ல யோசனையை அடிக்கடி கேட்டு அதன்படி அரசாங்கம் நடக்கவேண்டும் என்பதுதான் நமது அவா. அதுதான் நல்லது.

★

பண்டிதர் மறைவு.

சென்னை பச்சையப்பன் உயர் நிலைப்பள்ளித் தலைமைத் தமிழாசிரியர் தோழர் பண்டிதர் திருஞான சம்பந்தம் அவர்கள் 4—5—49ம் நாள் இரவு, இயற்கை எய்தினர் என்ற செய்திகேட்டு வருந்துகிறேம்.

பண்டிதர் திருஞான சம்பந்தம் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் பழம் பெருந்தொண்டர்களில் ஒருவர். சுயமரியாதை இயக்கத்தின் துவக்க நாள் முதற்கொண்டு அதன் கொள்கைகளுக்காக அஞ்சாது நின்று பாடுபட்டுவந்த பண்பினர். பட்டுக்கோட்டையில் முதல் மாகாணச் சுயமரியாதைத் தொண்டர்கள் மாநாடு நடைபெறுவதற்கு முன்னின்று உழைத்த தீரர். பள்ளியில் தமிழாசிரியர் பதவியை வைத்துக்கொண்டு சுயமரியாதைக் கொள்கைகளை மக்களிடையே பரப்பி, பலரைத் திருந்தச் செய்வதிலே முக்கிய பங்கு பூண்டவர். ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு அவர் ஆற்றியுள்ள தொண்டும் அளவிட்டுரைப்பதற்கு ரியதன்று. தோழர் ஏ. டி. பன்னீர்ச் செல்வம் தஞ்சை நாட்டாண்மைக் கழகத் தலைவராக இருந்தகாலை, அவருக்குப் பக்கத் துணையாக நின்று பெருஞ்செயலாற்றியவர். பட்டுக் கோட்டைக்குப்பிறகு, சென்னைப்பச்சையப்பன் உயர் நிலைப் பள்ளியில் சென்ற பல ஆண்டுகளாக வேலை பார்த்து வந்தார். நெஞ்சுறுதியும், கலங்கா உள்ளமும் படைத்தவர், அவர் இப்பொழுது மறைந்து விட்டார்.

அவர் பிரிவை எண்ணி வருந்தும் உற்றர்! உறவினர், நண்பர், தோழர்கள் அனைவர்க்கும் எம் ஆறுதல் மொழி உரித்தாகுக!

★

பெற்றோர்களுக்குப்

பர்னாட்ஷா சொல்

"என்னைப்பற்றி எனக்கொன்றும் தெரியாது; நல்ல மக்களை விடக் கெட்ட மக்களே அதிக உண்மையைக் கூறுவார்கள் என்பதாக நான் நம்புகிறேன். நல்லமக்கள், தாங்கள் செய்தாற்றிய வேலைகளைப்பற்றி வெளியிடுவதை விரும்பமாட்டார்கள். தீயவர்கள் எப்பொழும் தாங்கள் சாதித்துவிட்ட செயல்களைப் பற்றி வானமளாவப் புகழ்ந்து பேசுவர்.

நான் ஒருபெரிய மனிதன் என்பதாக நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்; இவ்விதமே பிரிட்டனின் வானொலி நிலையத்தாரும் நினைக்கின்றார்கள். தாடி வளர்த்த மனிதர்களைப் போன்று நானும் ஒரு மனிதன் தான். எனினும் உங்களுக்கும் எனக்குமுள்ள வேறுபாட்டைக்கண்டறிய நீங்கள் பெரிதும் விரும்புகின்றீர்கள். என்னுடைய பண்புகளில் புதுமை எதுவும் இல்லை, நான் நாடகங்கள் எழுதக் கூடும்; நீங்கள் நாடகம் எழுதமுடியாது. இதுதான் வேறுபாடு. ஆனால் நான் எதையும் எழுத முடியும். இல்லையெனில்; நான் பெரும்பாலும் ஒருகொடியவனாகவே விளங்கியிருப்பேன், இப்பொழுது நான் வசதியானவாழ்வைக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் நான் அதிக பெருமைக்கு அல்லது மரியாதைக்குத் தகுதியுடையவன் என்பதாகப் பல்வேறு இதழ்களும் விளம்பரப் படுத்துகின்றன. இதழ்கள் (பத்திரிகைகள்) கூறுவதையெல்லாம் நம்பவேண்டாமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குழந்தைகளால்பெரும்பொறுப்பு ஏற்படுவதாகச் சிந்தனை இல்லாதவர்களே பேசுவார்கள். குழந்தைகள் தாங்களே சம்பாதித்துத் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் வரையில், அவர்கள் பெருஞ் செலவையே பெற்றோர்களுக்குத் தருகின்றனர். அவர்களை வளர்ப்பதற்குப் பெற்றோர்கள் ஒன்றுஞ் செலவிடக் கூடாது. பிள்ளைகளின் நடவடிக்கைகளுக்கும், அவர்கள் பண்புடைமைகளுக்கும், எதிர்கால வாழ்க்கைக்கும் பெற்றோர்களே அடிப்படைக் காரணமாவார்கள் எனக் கூறுவது, வம்புப் பேச்சாகும். நாம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், நாம் கொடுத்துதவாத பண்புகளுடன் பிள்ளைகள் பிறந்துவிடுகின்றன. அவர்களின் இயற்கையோடமைந்த பண்புகளை நாம் மாற்றுவதெப்படி? காட்டு மிராண்டிகளின் பண்புகளும் பிள்ளைகளுக்குச் சில சமயங்களில் அமைவதுண்டு.

குழந்தைக்கு இயற்கையாக அமைந்த பண்பு நன்றாயிருந்தாலும், தீதாயிருந்தாலும் பெற்றோர்கள் அக்குழந்தைக்குப் பொறுப்பாளிகளல்ல. ஆனால், அக்குழந்தை மிகக் கொடிய பண்புடையதாயிருந்தால், குடும்பத்தை அக்குழந்தையின் தொல்லைகளினின்றும் பாதுகாப்பதில் பெற்றோர்கள் மிக்க கவனமாயிருக்கவேண்டும். குழந்தையிடம் கொடிய பண்பு எதுவுமில்லையெனில் அதன் விருப்பப்படி விட்டுவிடுவதே பெற்றோர்களுக்கு நலமாகும். உலகில் மக்கள் நிரம்பவேண்டும். ஆனால் பிள்ளைகளுக்குச் செலவிடத் தகுந்தவாறு பெற்றோர்களுக்குச் சம்பளங் கொடுக்கப்படுகின்றதா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தைச் சார்ந்த கடமையாகும்.

எனது பெற்றோர்கள் என்னைப்

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

தூக்குமேடையில் :: :: மற்றுமொரு தமிழன்

மலேயா ஆணவ அதிகார வெறிக்குத், தோழர் கணபதி 'காவு' கொடுக்கப்பட்டார் என்ற துக்கச் செய்தி கேட்டுத், தாயகத் தமிழகம் துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த உள்ளத் துடிப்பு அடங்குவதற்குள் மற்றுமொரு கொடியதுயரச் செய்தி காதில்விழுந்துள்ளது. அதாவது, சாம்பசிவன் என்றமற்றொருதமிழன் மலேயா நாட்டுத் தூக்குமேடையருகே கொண்டுபோய் நிறுத்தப்பட்டுள்ளான். அதிகாரவெறி மீண்டுமொரு தமிழனின் உயிரைக் குடிக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது!

மலேயா அவசரச் சட்டத்தின்படி, தோழர் சாம்பசிவன் கைது செய்யப்பட்டு, ஒரு ரிவால்வரும் வெடிமருந்துகளும் வைத்திருந்தார் என்ற குற்றத்திற்காகத் தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளார்.

மலேயர்களால் தாக்கப்பட்டுக் காயங்களடைந்து வீழ்ந்துகிடந்த நிலையில் அவர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். மருத்துவ விடுதியிலிருந்து, உடல் நலமுற்றவுடன், அவர் மீது அவசரச் சட்டத்தின்படி வழக்குத் தொடரப்பட்டு முதல் விசாரணையில் அவர் குற்றமற்றவரெனத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நீதிபதி மறுவிசாரணைக்கு உத்திரவிட, மறுவிசாரணையிலதான் அவருக்குத் தூக்குத் தண்டனை. அது நிறைவேற்றப்படுவதற்காக அவர் இப்பொழுது தூக்கு மேடை அருகே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்.

இந்திய அரசாங்கம் மலேயா அரசாங்கத்திடம் நீதி கேட்டு நிற்கிறது. நீதி புறக்கணிக்கப்படப் போகிறதா அல்லது வழங்கப்படப் போகிறதா என்பதை அறியத் தேம்பி நிற்கும் திராவிடம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது! கணபதியின் இறப்பால் குமுறி, வீரசேனன் படுகொலையால் கொதிப்பேறி இருக்கும் உள்ளங்கள் மேலும் மேலும் கொதித்தெழத் துவங்கியுள்ளன. வேகம் விபரீதத்தில் கொண்டுபோய் விடுமா அல்லது விடாதா என்பது மலேயா அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கையைப் பொறுத்திருக்கிறது. மற்றுமொரு தமிழனின் உயிரைக் குடித்து, கோலை மேலும் கறையாக்கிக் கொள்ளவேண்டாம் என்று மலேயா அரசாங்கத்திற்கு எச்சரிக்கிறோம்!

(முன்பக்கத் தொடர்ச்சி)

பற்றிப் பெரும் பொறுப்பு எதையும் வகிக்கவில்லை. என்னைப் பெற்றெடுத்ததற்காக அவர்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டியதாயிருந்தது. சில பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் பண்பைக் கவனிப்பதில் தனிக் கவலை எடுத்துக்கொள்கின்றனர். ஆனால், அவர்கள் தங்களின் நல்ல-தீய பண்புகளைப் பற்றிச் சற்றேனும் சிந்திப்பதில்லை. எனது தாய் நல்லொழுக்கத்தைப் பற்றியோ அல்லது வேதத்தைப் பற்றியோ என்னிடம் ஒன்றேனும் கூறியிருக்கமாட்டாள். இவ்வகையில் எனது தந்தையார் சிறிது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார். அவர் சுருட்டுப் புகைப்பது போன்று, நான் ஒரு குழாயை வாயில் வைத்துக்கொண்டு பாவனை செய்தேன். அப்பொழுது ஒவ்வொரு நாளும், சுருட்டுப் புகைக்கக் கூடாது என்பதாக எனது தந்தையார் என்னிடம் கூறிவந்தார். என் தகப்பனாரின் வேண்டுகோள் என் உள்ளத்தில் நன்கு பதிந்தது. இதனால் நாளிதுவரையிலும் நான் சுருட்டுப் புகைத்ததில்லை; முகத்தில் மயிர்களைந்து கொண்டதில்லை; மது அருந்தியதில்லை. எனது தகப்பனார் என்னிடம் அடிக்கடி கூறியதென்ன? "நான் வாழ்க்கையில் தோல்வி கண்டவன். விரும்பத்தகாத பண்புகள் என்னிடம் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, என்னைப் பின்பற்றி நடக்கவேண்டாம். எனது வாழ்க்கை உனக்கு முன்னெச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும்." என்பதாக இடித்துரைத்தார். ஆகையால் நான் பெற்றோர்களுக்கு ஒரு சொல்கூற விரும்புகிறேன். உங்கள் இயற்கைப் பண்பை மறைக்கவேண்டாம். அப்படிச் செய்வீர்களாயின் உங்கள் குழந்தைகளெல்லாம் பர்னாட்ஷாக்களாகத் திகழ வழியேற்படுவது உண்மை. இது என் அறிவுரை."

●

மதக்கல்வியும்

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

லேயே பொதுவாக நடத்தப்பட்டு வருவதாலும், விளையாட்டிடங்களிலும் சங்கங்களிலும் கூடிப்பழகிவருவதாலுமே, என்றும் நீடித்திருக்கக் கூடிய நட்புமுறை மாணவர்களிடையே ஏற்படக்கூடும். அப்படி ஏற்படும் நட்பு, கைம்மாறு எதுவும் கருதாமலேற்படக்கூடிய நட்பாகும் என்பதை யாவரும் அறிவர். ஆனால், இந்தியாவில் பல்வேறு மதங்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட கல்வி நிலையங்கள், பல்வேறு வகுப்புகளையும் சார்ந்த இளைஞர்களுக்குள் ஏற்படக்கூடிய நட்பு, ஒற்றுமை, தொடர்பு ஆகிய எல்லா வாய்ப்புகளையும் நாசமாக்கிக்கொண்டே வருகின்றன.

கல்வித்துறையில் உலக சம்பந்தமான கல்வியும், அறிவுந்தான் மாணவர்களுக்குப் போதிக்கப்பட வேண்டும் என்னும் இன்றியமையாமையைக் குறித்து, நாம் அழுத்தந்திருத்தமாகக்கூறிவருகிறோம். ஆயினும் மாணவர்களின் அறிவு பலவழிகளிலும் விரிந்து நிற்கக்கூடிய செய்திகளும் கல்வியுடன் சேர்த்து அவர்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டாகவேண்டும். குறிப்பாக, விஞ்ஞானம் பாடத்திட்ட வரிசையில் முதன்மையானதாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறிருந்தால்மட்டுந்தான் மாணவர்களுடைய நியாயத்தின் வழிபட்ட மனஆற்றல் வளர்ச்சி பெற்று, இயற்கைக்காட்சிகள் நிரம்பிய இவ்வுலகில், எல்லாப்பக்கங்களிலும் நீதியும், அமைதியும் குடிகொண்டு உலாவுவதைக் கண்டறிந்துகொள்ள வசதியுண்டாகும். வானநூல், உயிர்நூல், மனித இனநூல்போன்ற விஞ்ஞானத் துறைகள்பற்றிய அறிவும், ஆராய்ச்சியுந்தான் மூடப்பழக்கவழக்கங்களால் மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நம்பிக்கையைத் தகர்த்தெறியக்கூடிய வல்லமைவாய்ந்தவைகளாகும். இயற்கையின் சட்டதிட்டங்களையும், பண்புகளையும் ஆதியிலிருந்தோர் அறிந்துகொள்ளாதிருந்த காரணத்தினால்தான், அவ்வித மூடநம்பிக்கைகள் அவர்களுக்கேற்பட்டன.

நாம் எப்படியிருந்தால் இரட்சிக்கப்படுவோம், என்னசெய்துகொண்டு வந்தால் முக்தியடைவோம், எப்படி நடந்துகொண்டுவந்தால் பரமபதம் அடைவோம் என்பனபற்றி போதிக்கும்படியான கல்வி அறிவானது, எவ்வளவுதான் பெருமைவாய்ந்ததாகக் கூறப்பட்டு வந்தபோதிலும் சரியே, அதைப்பற்றி சிறிதும் கவலைப்படாமலும், அவ்வறிவை மாணவர்களுக்குப்போதியாமலும் இருந்துவர வேண்டும். வளர்க்கும் மதக்கல்வி எந்த முறையிலும் புகுத்தப்படக் கூடாது என்பதே அறிஞர்களின் கருத்தாகும்.

★

ஆங்கிலமே பொதுமொழியாதற் குரித்து

“இவ்விந்திய தேயத்தின் மட்டுமேயன்றி இவ்வுலகம் எங்கணும் அழுந்திப் பயிலவும், பேசவும், வழங்கவும் பட்டுவரும் ஆங்கிலமொழியொன்றே, உலக முழுமைக்கும் பொதுமொழியாய்ப் பரவிவருவதால், அதுதன்னையே நம் மக்கள் அனைவரும் பொதுமொழியாய்க் கைக்கொண்டு பயிலுதலும், வழங்குதலுமே அவர்கட்கு எல்லா வகையானநலங்களையுந் தருவனவாகும். முதலில் உலகியல் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத பொருள் கடைக்கூட்டுதற்கு எத்தொழிலைச் செய்வதாயிருந்தாலும், அத்தொழில் நுட்பங்களை நன்கறிந்து செய்தற்குதவி செய்யும் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலறிவு நூல்கள் ஆங்கிலமொழியிலன்றி வேறெதிலேனும் இருக்கின்றனவா? பல்வகைக் கைத்தொழில்களைப் புரியுங்கால் அவற்றிற்கு வேண்டும் பல்வகைப் பண்டங்களைப் பல நாடுகளிலிருந்து வருவித்தற்கும், அவற்றால் தாஞ்செய்துமுடித்த பண்டங்களைப்பல நாடுகளிலும் உய்த்து விலைசெய்து ஊதியம் பெறுதற்கும், ஆங்கில மொழியேயன்றி வேறெதுந் துணை செய்யுமோ? செய்யாது. இன்னும் உலகமெங்கணும் நடைபெறும் வாணிகமெல்லாம் ஆங்கிலமொழியின் உதவிகொண்டே நன்கு நடைபெறுதலை அறிந்துவைத்தும், அதனைப் பொதுமொழியாக வழங்காமல், விரிந்த வாணிக வாழ்க்கைக்கு ஒரு சிறிதும் பயன்படாத இந்தியைப் பொதுமொழியாக்க முயல்வோர் நம்மனோர்க்கு உண்மையில் உதவி செய்பவர் ஆவரோ? கூர்ந்து பார்மின்கள்!”

—மறைமலையடிகள்.

பெண்ணினம் பேசுகிறது

சிறையில் தள்ளுங்கள் — நான் அங்கு இருக்கிறேன் — கடுஞ்சிறையில் வதைபடுவது இந்தக் கிழவனுக்கு வாழ்க்கைப்படுவதைவிட, எவ்வளவோ மேலானது!

பெண் பேசினாள் — வழக்கு மன்றமேறி—ஆண்மையுடன்—அடக்கி ஆளும் ஆற்றல் பெற்றவர் நாம் என்று எண்ணிக் கிடக்கும் ஆடவர் கூட்டம் அச்சமும் ஆச்சரியமும் கொள்ளும் விதமாக ஆரணங்கு பேசினாள் — தள்ளுங்கள் சிறையிலே, தள்ளவேண்டாம் பொருந்தாத் திருமணம் என்ற படுகுழியிலே!—என்று பேசினாள்.

அவள் இளமங்கை! ஐம்பதாண்டுக் கிழவனுக்கு அவளை மணம் செய்விக்க, ஏற்பாடு நடந்தது— நாட்டிலில்லாத வழக்கமா — நமது புண்ய ஏடுகளிலே இல்லாத சம்பவமா! என்றஎண்ணம் அவர்களுக்கு; எனவேதான், இளமங்கையைக் கிழவனுக்குத் தாரமாக்கத் துணிந்தனர்- எத்தனையோ முறை நடந்த காட்சிதானே இது—துடியிடை துவளும் அவளுக்கு—அவன் உடலிலேயோ முதுமை நெளியும், எனினும் மணவறையில் இருவரும் இருப்பர்— எதிரே 'அக்னி' தேவன் இருப்பான், ஐயர் இருப்பார் மந்திரம் ஜெபித்தபடி, உற்றார் பெற்றோர் இருப்பர் உருட்டும் விழிகளுடன், ஊர்ப் பெரியவர் இருப்பர் ஊமைகளாய், தாலிக்கயிறு இருக்கும், மேளம் இருக்கும் — அவள் அவனுக்கு மனைவியாவாள் — பட்டுப் போகும் மரத்துக்கு பச்சைத்தளிரை ஒட்ட வைப்பர்! பெண் அழுவாள், ஏதும் பேச முடியாமல் — கிழவன் களிப்பான், பெற்றோரும் மற்றோர் வெற்றி என்று! முதுமையை அவள் விரும்பாள் என்பதற்காக, அவள் விரும்பும் மோகரா மாலையும், தங்க வளையலும்; தலைக்குக் கல்லிழைத்த நாகமும், தந்திருப்பான், பணம் படைத்த கிழவன்! பெற்றோர், பெண்ணின் கணவன் கிழவன், எனினும் அவன் பூட்டிய நகைகள் தங்கம், என்று பேசி மகிழ்வர்!

இதே போலத்தான் இந்தத் திருமணமும் என்று எண்ணினர்— பெண்குலம் விழிப்படைந்துவிட்டது என்பது அறியாத, அப்பேதையர்.

பெண் பேசினாள்—பெண் குலத்தின் மனதை அறிவிக்கும் குரல் கேட்டது — முரசு ஒலித்தது, புதுமை முரசு!

இந்தக் கிழவனைக் கலியாணம் செய்து கொள்வதைவிட, சிறையில் இருப்பதுமேல் என்று நான் எண்ணுகிறேன், என்று கூறினாள்.

திகைத்தனர், பிரமுகர்கள்! தீப்பட்டவர்போல் துடித்திருப்பர், பழைமையில் நெளியும் பண்பினர்! அவள் உண்மையைக் கூறிவிட்டாள்— உள்ள உரத்துடன் — சிறைமேல், இந்தக்கொடிய வாழ்க்கையைவிட!!

எவ்வளவு துணிவு!—என்று ஆர்ப்பரித்திருப்பர், ஆதிக்கம் தேடும் ஆடவர்கள். பெண்குலத்தில், ஓரளவு தெளிவு பெற்றவர்களும், புன்னகை புரிந்திருப்பர், பேசினாள் பெண்ணொருத்தி, வீரத்துடன்— என்று மகிழ்ந்துரைத்திருப்பர்.

கலியாணம் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதாம்.

சின்னாட்களுக்கு முன்பு பத்திரிகைகளிலே, இந்தச் செய்தி வெளிவந்ததை நண்பர்கள் பார்த்திருப்பர்.

புத்துலகப் பெண்ணின் போக்கைப் பாராட்டுகிறோம்.

ஆனால் சீறும் சிறுத்தையை எதிர்த்திடும் போராற்றல் எல்லோருக்கும் ஏற்படமுடியுமா! சிறு மதியாளரின் சீற்றத்தைக்கண்டு அஞ்சி, வயோதிகனுக்கும், பிணியாளனுக்கும், பித்தனுக்கும், பெருங்குடியனுக்கும், பெண் குலத்தைக் கொடுமைக்காளாக்கும் போக்கினனுக்கும் வாழ்க்கைப்பட்டு, வதைந்து வருபவர்—வாழா வெட்டிகளாகி இகழப்படுபவர், வாழ்வின் வழியைத்தவறி இழிநிலை பெற்றவர், எத்தனை பேர்! அனைவராலும் முடியுமா, அந்தப் பெண்போல, சிறையிலே தள்ளுங்கள்! என்று பேச! சிந்துவர், கண்ணீர்—நொந்து கொள்வர் விதியை!!

ஆண்களின் சாகசப் பேச்சைக் கேட்டு மனதைப் பறிகொடுத்திடும் போக்கிலிருந்தே மாற முடியாது திண்டாடும் திருமதிகளைத்தானே ஏராளமாகப் பார்க்கிறோம்.

திருமதிகள் என்பது-பழைமைப் பிடியினின்றும் ஓரளவு நீங்கிய நிலையினரை! பழைமையின் பிடியிலே சிக்கியுள்ள குடும்பத்தைச் சார்ந்த பெண்கள், எப்படித், தப்பித்துக் கொள்ள முடியும், பொருந்தாத் திருமணத்திலிருந்து — விரும்பாதவனை மணம் செய்துகொண்டு, வேதனைப் படுவதிலிருந்து.

சிறையில் வேண்டுமானால் தள்ளுங்கள், என்று எல்லாப் பெண்களுமா, பேச முடியும்? மொழி குளறுமே—விழியல்லவா பேசும்— விளங்காத மொழியாயிற்றே அது விபரீதபுரியினருக்கு!

பெண்களின், மனதிடத்தை மட்டுமே பொறுத்துத்தான், இந்த விபத்துத் தவிர்க்கப்பட முடியும் என்ற நிலை இருக்குமானால், பத்தாயிரத்திலே ஒரு பெண் கூட, படுகுழியிலிருந்து தப்புமா என்பது சந்தேகம். பகுத்தறிவாளர்கள் ஏற்படுத்த வேண்டிய சூழ்நிலை, பெண் குலத்துக்கு இப்பேராபத்து வராதபடியான சமுகத்தை அமைக்க உதவ வேண்டும்.

எப்பக்கமிருந்து எத்தகைய துஷ்ட மிருகம் எந்தச் சமயத்தில் வருமோ, தெரியாது, உயிர் தப்ப வேண்டுமானால், ஓங்கி அடித்து அதனைக் கொல்லவோ, விரட்டவோ, துணிவும் ஆற்றலும் இருக்க வேண்டும் நாட்டினருக்கு, என்று கூறிடும் துரைத்தனத்தார் இருப்பது, அர

சுக்கு அழகாகுமா! காட்டு மிருகங்கள் நாட்டிலேபுகமுடியாதபடி, காவலும் நிலைமையும் முன்னதாக அமைத்துத் தருவதன்றோ அரசின் இலட்சணம்! அதுபோலவே, பெண் குலத்தைக் கெடுத்திடும் முறைகளை நாட்டிலே உலவவிட்டு, பெண்ணுக்குத் துணிவு இருந்தால் தப்பிப் பிழைக்கலாம், இல்லையேல், வந்ததை அனுபவிக்கவேண்டியதுதான் என்று பேசுவது, பேதைமை அல்லவா — பேதைமை மட்டுமா, பெருஞ் சூதுமாகும்.

* * *

மாலை மதியம் மேலே! மந்தமாருதம், சுற்றிலும் வீசுகிறது—மலர் மணம் கமழுகிறது! காதலரின் கண்களிலே கீதம்! அவர்கள், இன்பபுரியின் வாயலில், சென்றுகொண்டுள்ளனர். புன்னகை! முற்றுப்பெறாத வாக்கியங்கள்! மோகனப் பார்வை! உள்ளம் களிப்புக்கடலாகிறது! எதிர்பார்த்த விருந்துஇதுதான், இதைப் பெற எத்தனை பகல் ஏங்கிக் கிடந்தேன்—எத்தனை இரவுகள் தூக்கமின்றித் துக்கித்துக் கிடந்தேன். எத்துணை தொல்லைகளை, துயரங்களை, ஆபத்துகளை, தடைகளைத் தாண்டி இந்தப் பூந்தோட்டம் புகுந்தேன்—இன்றன்றோ பிறவியின் பயனை அடைந்தேன்—இஃதன்றோ, வாழ்க்கையில்பெறவேண்டிய வெற்றி; இனியன்றோ இகத்திலேயே பரம் காணப்போகிறேன்—என் இன்பமே! செல்வமே! தேனே! தென்றலே! தேயாத திங்களே! வாடாத மலரே! என்றெல்லாம், அவன் பேசுகிறான்-பேசுகிறானா!—பாடுகிறான்!!

அவள் அவ்வளவு பேசவில்லை—ஆனால் அந்தப் பார்வை, அதைவிட அதிகமாகப் பேசுகிறது—புன்னகை, புதியதோர் அகராதியாகிறது.

இருவரும் இன்புற்று, உலகிலே இணையற்ற நிலைபெற்றோம் என்று எண்ணி உலவுகின்றனர். காதலில் வெற்றி பெற்றனர். அவர்கள் கண்ணெதிரே எதிர்கால வாழ்க்கை, அழகுடன் தெரிகிறது. இளவேனிற் காலம் அது.

இலையுதிர் காலம் வருகிறது—அதுமட்டுமல்ல, வாழ்க்கைச் சிக்கல் கிளப்பிவிடும் பெருங் காற்று, வீசுகிறது. அதே காதலர், 'தம்பதிகளான' பிறகு, இந்தப்பெருங்காற்றிலே சிக்கி விடுகின்றனர்—பிறகோ!

சனியனே! தொல்லை தருவதே தானா வேலை! ஏன் இப்படிச் சிக்கிக் கொண்டேனோ தெரியவில்லை! காவி கட்டிக்கொண்டு காசி, ராமேஸ்வரம் போனால், போகிற கதிக்காவது நல்லது—என்றெல்லாம் அவன் பேசுகிறான். ஆம்!—அவனேதான், அன்று கூந்தலைக் கோதினவன், நெற்றி வியர்வையைத் துடைத்தவன்—நீயன்றி வேறோர் நீள்விழியாளைக் கண்ணாலும் பாரேன் என்று கூறினவன்—காதலன்—கணவனானன், குடும்பம் எனும் கலத்தை, வாழ்க்கைக் கடலிலே செலுத்தினான்—அவன் சுகபுரிக்குச் செலுத்தினான் கலத்தை, ஆனால் சூறாவளி, கலத்தை இடர்புரிக்கேதள்ளிற்று—எனவே, அன்புமொழி பேசினவன், ஆத்திரமொழி பேசி, அவளை அழவைக்கிறான். பாபம்! அந்தக் கண்ணீருக்குத்தான் எவ்வளவு தீய குணம், அவளுடைய கண்ணாடிக் கன்னத்தைக் கண்றாவிக் காட்சியாக்கி விட்டது.

கூடத்திலே கோபம்—சமயற் கட்டிலே சோகம்—கிணற்றடி சென்றால் கண்ணீர்—கிள்ளைமொழிக்குழந்தைகளைக் கண்டால், நெஞ்சக் குமுறல்—இந்நிலை பெறுகிறாள்—வாழ்க்கை இன்பத்தை எதிர் பார்த்து ஏமாந்த பெண்.

இந்நிலையிலே, அன்பே! இன்பமே எனும் விளிகள் இருக்குமோ! நாயே! பேயே! நாசகாலி! நயவஞ்சகி!—எனும் தூற்றல் பாணங்களே, அவள்காதைத் துளைக்கின்றன.

அன்று அவர்களைக் காதலர்களாகக் கண்டவர்கள், இந்நிலை பெற்றபோது கண்டால், என்னென்ன எண்ணுவர், ஏதேது பேசுவர்!

காதலின் மாண்புக்கு, எடுத்துக் காட்டாக விளங்கினவர்கள்—வையகத்திலே வானகத்தைப் பெறமுடியும் என்று பலருக்கும் கூறியவர்கள், இவர்களா இன்று இங்ஙனம் இருப்பது!

சோலையிலும் சாலையிலும் ஆடிப்பாடி அகமகிழ்ந்திருந்தவர்கள், இதுபோது, சண்டை சச்சரவு செய்து கொண்டுள்ளனரே—கூக்குரலும் கோவெனக் கதறலும் கேட்கிறதே—குடும்பமாகத் தெரியக் காணோமே, சிறு காடுபோலாகிவிட்டதே—ஏனோ இந்நிலை பெற்றனர்? என்று, எண்ணிடுவர், பேசிடுவர் பலரும்.

உள்ளத்திலுள்ளதை எடுத்துக் கூறிடின், ஊர் பழிக்கும், உற்றார் உறவினர் தூற்றுவர், என்று அஞ்சி, பெண் எதும் கூறாள்!—ஆனால் நம்பிக்கை பிறக்குமளவுக்கு நட்பும், துயர் கேட்டுத் துடைக்கும் தூய உள்ளமும் கொண்டதோழி ஒருத்தி கிடைத்தால், மெள்ள மெள்ளக் கூறுவாள், பூந்தோட்டம் பாலைவனமான விபரீதத்தை—விருந்துக்கு அழைத்துச் சென்றவரால் விபத்து நேரிட்டதை— எதிர்பார்த்ததற்கு நேர் மாறாக வாழ்க்கை அமைந்ததை—கண்ணீர் சிந்திய காரணத்தை.

அன்பு குறையாது என்று ஆயிரம் தடவை சத்தியம் செய்தாரடி அம்மா! எலும்பும் தோலுமாக நான் இன்று ஆனதற்குக் காரணம், அவர் என்னைத் துன்புறுத்தியதுதான்.

மாடிவீடு என்றார் தன் மனையை;—மாட்டுக் கொட்டகை என்பது குடிவந்தபிறகே தெரிந்தது! வயல் உண்டு வளமானது என்றார், வந்து பார்க்கிறேன் வெட்டவெளிதான், அதுவும் வேற்றவரிடம் கடனுக்குச் சிக்கி இருக்கிறது! படிகறக்கும் பசு என்றார்! எருமையடி, அதுவும் மலடு! ஊர்க் காவல் வேலை என்றார், ஊர் சுற்றிவருகிறார், வேலையல்ல! பொன் உண்டு, மணியுண்டு; பூசுதற்குச் சந்தனம் உண்டு என்றார்—எல்லாம் ஆற்றோரப் பாதையிலே அழகு தரும் பேச்சாக முடிந்தது. வேலை வெட்டியிலான், சேலை கட்டியவளைக் கண்டால் சிந்தையை இழந்திடும் சிறு மதியான், கோல் கொண்டு குடும்பத்தை நடத்துவதே மேலான முறை எனும் குணம் கொண்டான், இவனுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டேன், இக்கதி அடைந்திட்டேன்—என்று கூறுவாள், அழுகுரலில்.

குடும்பத்திலே, அதிலும், நமது நாட்டிலே, திருமண முறையிலே தெளிவும் திருவும் கலந்திடாத நிலையிலுள்ள நமது நாட்களிலே, இத்தகு இடர்ப்பாடுகள் அதிகம்.

'ஆயிரம் பொய் சொல்லியாவது ஒரு விளக்கு ஏற்றிவைப்பது'தானே ஆன்றோர் மொழியும் வழியும்! அதன் பலனை, அழுகுரல், அடிதடி, உருவிலே காண்கிறோம், எண்ணற்ற

குடும்பங்களிலே. பெண் குலத்துக்கு, பக்குவமும் பண்பும் தரும் படிப்பு அதிகம் தரப்படாததால், கண்ணீரைத் துடைக்கக் கந்தன்முன் வருவான், (கந்தன், கடவுளின் பெயர்) காளி துணை செய்வாள், கார்த்திகை விரதம் பலிக்கும், ஆடி போய் ஆவணிக்குள், அவருடைய கிரஹம் நல்லது செய்யும், என்று ஏதேதோ நம்பிக்கைகளை வருவித்துக்கொண்டு, தொட்டிலை ஆட்டிக்கொண்டு, வாழ்க்கைச் சுமையைத் தாங்கிக் கொள்கிறார்கள்.

காதல் விளையாட்டில் ஈடுபடும் போதே, உண்மை நிலைமை என்ன, வாழ்க்கையில் ஈடுபடும்போது எந்த வகைச் சுற்றுச் சார்பு இருக்கும், எத்தகைய இடையூறுகள் ஏற்படக்கூடும் என்று, விளக்கமாக்கப்பட்டிருந்தால், காதலர், தம்பதிகளான பிறகு, சோலையில உலவியது குடும்ப வாழ்க்கையாக மாறிய பிறகு, இதயத்தை வாட்டும், நிலைமை இராது.

கல்லும் முள்ளும் நிரம்பியதுதான் — கடினமான பாதைதான், கஷ்டம் பல உண்டுதான், இவை யாவும் எதிர்பார்த்தவைதான், என்று மன ஆறுதல், இவைகளைச் சமாளித்தாக வேண்டும் என்ற துணிவும், இவைகளைப் பொருட்படுத்தலாகாது என்ற மனப் போக்கும், கஷ்டத்தைத் தாங்கும் சக்தியும், அந்தக் குடும்பத்தினருக்கு ஏற்படும். ஆனால் 'காதலர்' நிலையிலே, கண்டபடி புகுந்துவிட்டு, காரிகை கிடைத்த பிறகு, கடிமணமான பிறகு, வீடு, காடு போலிருக்குமானால், வேதனை அதிகரிக்கத்தானே செய்யும். திருமணமோ ஆகிவிட்டது, எனவே ஏக்கமோ துக்கமோ, விபத்தோ கஷ்டமோ, எதுவரினும் ஏற்றுக் கொண்டுதானே ஆகவேண்டும், இவள் இதற்காக அழலாமா, அழுது தொலைக்கட்டும், என்னைக் கேட்கலாமா? கேட்பதையும் இந்தக் குரலிலா கேட்பது, என்று கணவன் கடிந்துரைத்தால், புண்ணின்மீது சுடுநீர் ஊற்றுவதாகத்தானே தோன்றும்! இத்துடனும் நிற்பதில்லை, "எடி, குடிகேடி! என்னால் இடர்ப்பாடு வந்ததென்றால், ஓட்டம் பெருநடையாய் ஓடு, உன் தாய் வீடு!— என்று தூற்றித் துரத்துவான்— பிறகு வேறோர் தோகையைப் பிடித்தும் வருவான்!!

காதலர் நிலையிலே வாழ்க்கையைத் துவக்கிப், பிறகு, குடும்பத்தை உலைக்கூடமாக்கிக் கொள்பவர்களின் நிலையே இதுபோலவெனில், நம் நாட்டு, முறைப்படி நடக்கும் வைதீகத் திருமணத்தின் விளைவு எவ்வளவு அதிகமான வேதனை தரும், என்பதை அதிகம் விளக்கத் தேவையேயில்லை.

சோலையிலே ஆடி அறியார், ஜோதிடர் கைப்பாவையாகி, வாழ்க்கையிலே பிணைக்கப்படுகின்றனர். தரகர் பேச்சின் திறமையினால் தம்பதிகளாகின்றனர். பொருத்தம் பார்த்திடுவர், பூ, வைத்து; அகல் விளக்கு வைத்து; குருவி கூறிடும், இவர்கள் வாழ்க்கை இன்பமயம் என்று; இல்லையேல் குருக்கள் கூறிடுவார் கோவிந்தன், பிள்ளை பெயர், சாவித்திரி பெண்ணின் பெயர், ஐந்து எழுத்து இரண்டுக்கும் அருமையான பொருத்தம் உண்டு என்று ஐயர் சொல்லிவிட்டார், பல்லியும் நல்வாக்குக்கூறிற்று, வேறு எதனையும் வீணாக யோசிக்கலாகாது, வேளை இது நல்லது, நாள் பார் நல்லதாக, என்று பெற்றோர் சார்பிலே பெரியவர்கள் கூறிடுவர்— கொட்டு மேளம் உண்டு — குலப் பெண்டிர் 'ஆலம்' உண்டு—குங்குமம் மஞ்சள் உண்டு—குனிந்த தலை நிமிராத குணவதிக்கும் குருட்டறிவுக் கூனனுக்கும் திருமணம் நடந்திடும். இத்தகைய கலியாணத்தின் பலனாக அமையும் குடும்பத்திலே, எவ்வளவு கொடுமைகள் நிகழும்— எவ்வளவு காண்கிறோம், வாழ்க்கையில்.

"எப்படித்தான் இவன் இவளை மணம்செய்துகொண்டான்?" என்று கேட்டிடின், "என்னப்பா விந்தையான கேள்வி கேட்டாய். அவள் அவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட வென்று அன்று அவன் எழுதியது தப்புமோ!" என்று பதிலுரைப்பர்.

அவள் தங்கம், இவன் கருமை—அவள் அழகி, இவன் குரூபி—அவள் செல்வி, இவன் வறியன்—அவளுக்கு இவன் ஏற்றவனல்லனே, என்று காரணம் பல காட்டிப் பேசினாலோ, யாரார்க்கு யாரார் என்று இருக்கிறதோ யாரறிவார்! என்று கூறிடுவர், கூசாமல்.

அடிப்பான் வெறியன்—அழுவாள் வெகுளி — அலைவான் குடியனாய், புலம்புவாள் பத்தினி! இவர் வாழ்க்கை இதுபோல வேதனை நிரம்பியதாய் இருக்கிறதே என்ற பேசுவர்—பேச்சின் முடிவிலே, அவள் எழுத்து அவ்விதமாய் அமைந்ததுகாண் அம்மானை, என்று தான் இருக்கும்.

கருத்தற்ற முறையிலே பொருத்தமற்ற விதத்திலே, நடைபெற்ற திருமணங்கள், பெண் குலத்தைக் கருக வைத்திருக்கிறது. கண்ணீர்பெருக்கி, கைகூப்பித் தொழுவர், கண்ட கோயிலிலெல்லாம்! கிணறுகளிலே வீழ்வர்! கயிறு தேடுவர், உயிரைப் போக்கிக்கொள்ள நஞ்சுண்டு இறப்பர்! நெருப்பை இட்டுக் கொள்வர்! இந்தக் கொடுமைகள் மட்டுமா, விபசாரப் படுகுழியிலேயுங் கூட வீழ்கின்றனர்!

இந்த விபரீதங்களைக் கண்டு கண்டு, கலக்கமுற்று, பெண்ணினத்தை இந்தப் போராபத்தினின்றும் காப்பாற்ற, எண்ணினவர்கள், அவர்களின் அல்லலைத் துடைக்க அறிவுலகத்தின் போக்கை அறிந்து, சில பல யோசனைகளைக் கூறினர்.

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

நடிகருக்குப் பாராட்டு

"வேலைக்காரி"யில் திறம்பட நடித்து மக்கள் மனதைக் கவர்ந்த நடிகமணி K. R. இராமசாமியைப் பாராட்டுவதற்கு K. R. R. பாராட்டுக் கமிட்டி சார்பில் வடசென்னை ராபின்சன் பார்க் மைதானத்தில் 22—5—49ந் தேதி ஞாயிறு மாலை 5-மணியளவில் ஷை கமிட்டித் தலைவர் தோழர் P. இராமசாமி தலைமையில் ஒரு மாபெரும் பொதுக்கூட்டம் நடைபெறும். பல சங்கங்களின் சார்பில் பாராட்டு மடலும் கமிட்டி சார்பில் ஒரு வெள்ளி ஷீல்டும் நடிகமணி அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும். தோழர்கள் இரா. நெடுஞ்செழியன், ஈ. வி. கே. சம்பத், இரெ. இளம்வழுதி ஆகியோர் பாராட்டிப் பேசுவார்கள்.

அன்பர்கள் அனைவரும் வருக!

V. T. பெரியசாமி,
T. V. சுந்தரமூர்த்தி
செயலாளர்கள்.

அவைகள், பலகாலமாகப் பேசப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, விவாதிக்கப்பட்டு, வைதிகப் போக்கினரின் எதிர்ப்புரைகளுக்குத் தக்க பதிலுரைகள் தரப்பட்டு, பிறகே, சட்டம் செய்வதற்கான நிலையும், அதற்கான உருவும் பெற்றன. அதன்படி, பெண்களின் விடுதலைக்குத் தேவையானவைகளென்று, பாலிய விவாகத்தைத் தடைசெய்யும் சாரதா சட்டம் பிறந்தது. சாய்ந்தது சனாதனம்—வீழ்ந்தது நம் மதம்!—என்று வீறிட்டெழுந்து கூவினர் வைதிகர்—சட்டம் இவர்தம் சந்தடியைச் சட்டைசெய்யவில்லை. சாரதா சட்டம், பெண்ணினத்தின் கண்ணீரை, ஓரளவு துடைக்கப் பயன்பட்டது. கையில் கனிகொடுத்து, காக்கை குருவி காட்டி, கழுத்திலே தாலிகட்டிய, கொடுமையான காட்சிகள் ஒழிந்தன! மலர் செருகக் கொண்டையும், மைதீட்டும் பருவமும், மையல் ஊட்டும் பக்குவமும் வந்தபிறகு, 'மகளே! நீ அறியாய்! உன்னை மாலையிட்ட மணவாளன் மாரடைப்பால் மாண்டுவிட்டான்! கோலமயிலே அழாதே! கொடும் விதி அவ்விதம் செய்தது! மலரை வீசிவிடு, மாதாவை பஜித்திடு! பக்தவிஜயம் படி! பர்த்தாவின் பாதம் சேர்வாய்!!'—என்று பாட்டிமார் கூறக்கேட்டு — அப்போதுதான், தானோர் அமங்கலை என்ற செய்தியைக் கேட்டு, செந்தேள் கூட்டம் சேர்ந்து இதயத்தைக் கொட்டினது போலப் பேதைப்பெண், பெற்றோரின் மூடமதியால் விதவையாக்கப் பட்டவள், வேதனைப்படும், விபரீதம் ஓரளவுக்குக் குறைந்தது. ஆனால் இவை போதுமானவைகளாகவில்லை, பெண்ணினத்தின் பெருந்துயரைப் போக்க. எனவே, அவர்களின் வாழ்வைச், செம்மைப்படுத்த, இருதார மணத்தைத் தடைசெய்வது, விவாக விடுதலைக்கு வழிசெய்வது, சொத்துரிமை, என்பன போன்ற அடிப்படை உரிமைகளைத் தர, மத்திய சர்க்காரும், மாகாண சர்க்கார்களும், முன்வரலாயின.

பெண்குலத்தின் துயரை அவர்களே அறியும்படியும், ஆடவர்களும் அறிந்து அனுதாபம் காட்டும்படியும், இந்திய பூபாகத்திலே, பிரம்மசமாஜம் போன்ற சில இயக்கங்கள், வேறிடத்திலே ஓரளவு பணிபுரிந்தன என்ற போதிலும், தென்னாட்டைப் பொறுத்தமட்டில், இந்தப் பிரச்னையை, இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே பொது மக்களிடம் விளக்கிப்பேசி, சீர்திருத்தத்துக்கு ஆதரவு திரட்டியவர்கள், சுயமரியாதைக்காரர் தவிர, வேறு யாருமில்லை. தனிப்பட்டவர்கள், சிலபலர் இருக்கலாம், பெண்களின் விடுதலை பற்றிப் பேசினவர்கள் — தத்தம் குடும்பத்திலே வழங்கினவர்கள். ஆனால் வைதிகர்கள் வசைமாரிபொழிவதைப் பொருட்படுத்தாமல், சனாதனிகள் சபிப்பரே என்பது பற்றிச் சட்டைசெய்யாமல், கயவரின் தாக்குதல், கசடரின் தூற்றுதல், பாமரரின் பீதி, அரசியல் விரோதிகளின் அங்கலாய்ப்பு எனும் எதனையும் பொருட்படுத்தாது, பெண்ணினம் விடுதலை பெறவேண்டும், அவர்களைக்கண்ணே! கரும்பே! கனிரசமே! என்று கவிபாடிப் புகழ்ந்துவிட்டால் போதாது, சாவித்திரி, சீதா, அகல்யா, அன்சூயா, என்று ஆசிர்வதித்துப் பயனில்லை, அவர்களை ஆடவரின் இரையாக்கும் அநீதியைத் தொலைக்கவேண்டும், அதற்காக அவர்களுக்கு, விவாகவிடுதலை உரிமையும், சொத்துரிமையும் தந்தாகவேண்டும், என்று துணிந்து கூறிவந்தவர்கள், தூற்றலுக்கு ஆளான சுயமரியாதைக்காரர்கள் தான்.

அவர்களின் அகமகிழும்படியும், அறிவுலகம் பூரிக்கும்படியும், ஆரணங்குகள், இனித்தங்கள் குலம் கொடுமையினின்றும் மீளும் என்ற புதுநம்பிக்கை பெறும்படியும், விவாகவிடுதலை, சொத்துரிமை, எனும் திட்டம்கொண்ட, சட்டம், தீட்டப்பட்டது. அடிமைத்தளை அகன்ற நிலையை நாடுபெற்ற நேரத்தில், பெண்களின் மீது பூட்டப்பட்டுக்கிடக்கும் தளைகளையும் நீக்குவது, மிகப் பொருத்தம் என்று பலரும் கூறினர். ஆனால், வைதிகப் போக்கினர், வழக்கம் போல் எதிர்க்கலாயினர்—அவர்கள் காட்டிய காரணங்களோ, புளித்துப் போனவைகளே!!

புராதனக் கோட்பாடு போய்விடுமாம்!! புதுமை மோகத்தின் விளைவாம்!! மதத்தைக் கெடுத்துவிடுமாம்! தர்மம் நசித்துவிடுமாம்!

கோயிலைத் திறக்கச்சொன்னபோது கொக்கரித்த குணாளர்கள், இதே தானே கூறினர்! அவர்களே தான், இதற்கும் ஆர்ப்பரித்தனர்—இன்னும் ஓயவில்லை ஆர்ப்பரிப்பு! ஆகமத்தை வீசுகின்றனர்—ஆதிதருமத்தைச் சாட்சிக்கு அழைக்கின்றனர்—இவை போதாவென்று, இன்னோர் விசித்திரக்காரணமும் கூறுகின்றனர்—பெண்களே இதை விரும்பவில்லையாம்!!

பெண்கள், விடுதலையை விரும்பவில்லையாம்!! குடும்பத்திலே, கொந்தளிப்பைத்தான் விரும்புவர்போலும்!! அலையும் மனம்கொண்ட ஆடவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு, ஏன்என்று கேட்கவும் துணிவற்று, துணிந்து கேட்டால், அடியும் உதையும்பட்டு, அழுதுகொண்டிருக்கும் அவதிநிறைந்த வாழ்க்கையைத்தான் விரும்புகின்றனர் போலும்! என்ன காரணம் காட்டுகின்றனரோ, இந்தக் கண்ணியர்கள், பெண்குலம், விடுதலையை விரும்பவில்லை என்பதற்கு! எப்படித் தெரிந்துகொண்டனரோ தெரியவில்லை.

எடுத்துக்கூறாததற்கு முன்னால்,—விளக்கிக்காட்டாததற்கு முன்னால்,—பட்டிதொட்டிகளில் உள்ள பாமரன் விரும்புவதாகக் கூறினானா, சுயராச்சியத்தை! நம்பினானா சொன்னபோது? சுயராஜ்யம் கிடைக்கும் என்று கூறினானா?

நாட்டு விடுதலைப்படையை அமைத்து, பல ஆண்டுகள் விளக்கஉரை கூறியானபிறகுதான் ஓரளவுக்கு, பாமரன் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது, விடுதலையின் மாண்புபற்றி, பாமரனின் மனம் தெளியவில்லை என்பதற்காக,விடுதலைப்போர் துவக்காமலிருந்தனரோ?

வெள்ளைக்காரன், கடைசி விநாடிவரையிலே கூறிக்கொண்டிருந்தான், "அரசியல் ஆதிக்க நோக்கம் கொண்டவர்கள் தான் சுயராஜ்யம் வேண்டும் என்று பேசுகிறார்களே யொழிய, இந்தியக் குடிமகன் வெள்

(5-ம் பக்கம் பார்க்க)

Edited Printed & Published by C. N. Annadurai M. A. at "Dravidanadu" Press, 95, Tirukkachinambi Street. Kancheepuram,